

สภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2552

สภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2552

ยงยุทธ หนูสงค์. (2552). *สภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551.*

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาสภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 380 คน เป็นนักเรียนชาย 200 คน นักเรียนหญิง 180 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลาย ขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .84 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's)

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 มีดังนี้

1. สภาพการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ด้าน จุดมุ่งหมายพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 94.14, 95.99, 97.34, 91.07 และ 93.35 ตามลำดับ

2. ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการสอนและ กิจกรรมพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา โดยรวมพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07, 4.13, 4.19, 4.10 และ 4.08 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49, 0.50, 0.51, 0.50 และ 0.53 ตามลำดับ

3. ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียน หญิง ช่วงชั้นที่ 2 ไม่แตกต่างกัน

4. ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ความต้องการด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน นอกนั้นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับปีที่ 5 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

THE STATE AND NEEDS OF LEARNING AND TEACHING PHYSICAL
EDUCATION COURSES OF LEVEL 2 STUDENTS IN KRABI EDUCATIONAL
SERVICE AREA IN ACADEMIC YEAR 2008

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2009

Youngyuth Noosong. (2009). *The State and Needs of Learning and Teaching Physical Education Courses of Level 2 Students in Krabi Educational Service Area in Academic Year 2008*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Thongchai Charoensupmanee, Assoc. Prof. Paiboon Srichaisawat.

This study was intended to investigate the state and needs of learning and teaching physical education courses of level-2 students in Krabi Educational Service Areas Schools of the academic year 2008. The subjects of 380, 200 boys and 180 girls, were multi-stage randomly sampled from school students in Krabi Educational Service Areas 2008. The data were collected by the writer's constructed questionnaire ($r = .84$). After the data were treated for frequency, percentage, mean, standard deviation and mean differences by t-test, One-way ANOVA and Scheffe's pairing Method.

It was found as follows:

1. For the state of learning and teaching physical education in the areas of objectives, content, teachers, teaching and activities and test and measurement, as a whole, it was found that they were rated at a suitable level, with their percentages of 94.14%, 95.99%, 97.34%, 91.07% and 93.35% respectively.
2. For the needs of learning and teaching physical education in all 5 areas, it areas, it was found that, as a whole, they were rated at a highly suitable level, with the means and standard deviations as follows: $\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.49, $\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.50, $\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.51, $\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.50 and $\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.53, respectively.
3. When compared between male and female subjects, it was found that there were no significant differences of their needs.
4. As a whole, when compared their needs by levels of classes, it was found that the needs of different class level students were significantly different, at .05 level of confidence. When compared by areas, it was found that their needs in the area of objectives were not significantly different but their needs in other 4 areas were significantly different, at .05 level of confidence.
5. When compared between classes of prathomsuksa 4 and prathomsuksa 5, it was found that their needs were significantly different, at .05 level of confidence.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์
ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์
กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ และรองศาสตราจารย์
วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข ช้อบกพร่อง
ต่าง ๆ เป็นอย่างดี จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ลงด้วยดี ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ นายปกครอง ชูศรี ผู้อำนวยการ และคณะครู โรงเรียนบ้ำลำทับ
อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ ที่ให้ความกรุณาสับสนุนในการทำงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี
และขอขอบพระผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนในเขตพื้นที่
การศึกษากระบี่ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย

สุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา พี่ชาย พี่สาว ภรรยา บุตร และเพื่อน ๆ
ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือห่วงใยตลอดมา จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ยงยุทธ หนูสงค์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมุติฐานในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา.....	7
การจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาระดับ.....	11
องค์ประกอบของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา.....	13
จุดมุ่งหมายพลศึกษา.....	13
ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา.....	15
ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา.....	16
ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา	21
การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา	29
แนวทางการพัฒนาพลศึกษาในสถานศึกษา	36
แนวความคิดและทฤษฎีความต้องการของมนุษย์.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	46
งานวิจัยในประเทศ.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	55
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	55
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	58
 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	 60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	 81
สรุปผลการวิจัย.....	83
อภิปรายผล	85
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	92
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	92
 บรรณานุกรม	 93
ภาคผนวก	98
ภาคผนวก ก	99
ภาคผนวก ข	108
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 110

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
2 กลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ และระดับชั้น.....	56
3 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 380).....	61
4 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา (n = 380).....	62
5 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา (n = 380).....	63
6 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 380).....	64
7 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการสอนและกิจกรรม พลศึกษา (n = 380).....	65
8 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผล ทางพลศึกษา (n = 380).....	66
9 ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 (n = 380).....	67
10 ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา (n = 380).....	68
11 ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา (n = 380).....	69

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
12	ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 380).....	70
13	ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการสอนและกิจกรรม พลศึกษา (n = 380).....	71
14	ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผล ทางพลศึกษา (n = 380).....	72
15	เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ...	73
16	ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรระดับ การศึกษา.....	74
17	เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปร ระดับการศึกษา.....	75
18	การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระ การเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา.....	76
19	การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระ การเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา.....	77
20	การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระ การเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา.....	78

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
21 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา.....	79
22 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551.....	80

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของทุกประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีสติปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2546: 3)

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของบุคคล และสังคม มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 43 ระบุไว้ว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย. 2545: คำนำ) อีกทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดไว้ในมาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

แนวจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 24 กล่าวไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ การจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543: 10) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการศึกษาต่อ และให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม

ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2546: 4)

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นกลุ่มวิชาหนึ่งใน 8 กลุ่มของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นกลุ่มวิชาที่มีความหมาย และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยตรง เพราะครอบคลุมเรื่องสุขภาพที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียนแต่ละคน โดยมุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านสาระความรู้เกี่ยวกับสุขภาพที่จำเป็นที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ ด้านการเสริมสร้างเจตคติและค่านิยมที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความเคารพในสิทธิของผู้อื่น และกฎกติกาของสังคม (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544ก: 1) ดังนั้นการสอนสุขศึกษาจึงเป็นการสอนเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ ที่มุ่งหวังให้นักเรียนมีสุขภาพที่ดี มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากวิชาสุขศึกษาที่เน้นการให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ยังมีอีกวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ ในการให้ความรู้และปฏิบัติตนได้ยิ่งขึ้น คือ วิชาพลศึกษา

พลศึกษา เป็นการศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมเป็นสื่อ ทำให้เกิดสมรรถภาพทางกายและจิตใจ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มที่ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมที่นำมาใช้ในการปฏิบัติต้องเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ใช้กล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายทำงานมากกว่าการเคลื่อนไหวตามปกติที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการออกกำลังกาย เพื่อรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพที่ดี ในการเรียนรู้พลศึกษา ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลาย ทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพ และสมรรถภาพ เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยตรงตามความถนัด และความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและรักการออกกำลังกาย (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544ก: 8) การจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา จึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน การจัดกิจกรรมพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้นักเรียนมีสุขภาพที่แข็งแรง สมบูรณ์ มีระเบียบวินัย มีน้ำใจ เป็นคนดีของสังคม เป็นประชากรของประเทศชาติที่มีคุณภาพ และเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศต่อไป

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ครูต้องสร้างสถานการณ์ของการเรียนรู้ที่ดีที่สุดให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน สอดคล้องกับลักษณะความต้องการ และความแตกต่างของนักเรียนแต่ละระดับชั้น วัย เพศ เพื่อให้ให้นักเรียนมีประสบการณ์ เกิดทักษะจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร นอกจากนั้นแล้วยังทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความสนใจ รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี ต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาต่อไป

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ดำเนินการสอนโดยใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยกำหนดให้แต่ละสถานศึกษา ต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้น และจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และเต็มศักยภาพ ดังนั้นสาระการเรียนรู้พลศึกษาของแต่ละโรงเรียนย่อมมีการจัดการเรียนการสอนสาระพลศึกษาที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสถานศึกษาแต่ละแห่งจะกำหนดตามสภาพความพร้อมด้านต่าง ๆ โดยอาจจะไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการ ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพและความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 เพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาได้ทราบ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาให้บรรลุตามความมุ่งหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบสภาพและความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาได้ทราบ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาให้บรรลุตามความมุ่งหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 233 โรงเรียน มีนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 18,216 คน เป็นนักเรียนชาย 9,471 คน และนักเรียนหญิง 8,745 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กระบี่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 380 คน เป็นนักเรียนชาย 200 คน และนักเรียนหญิง 180 คน ได้มา โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งออกเป็น

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 ระดับการศึกษา

1.2.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.2.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.2.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพ** หมายถึง ภาวะหรือสภาวะที่มีหรือเป็นอยู่ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา

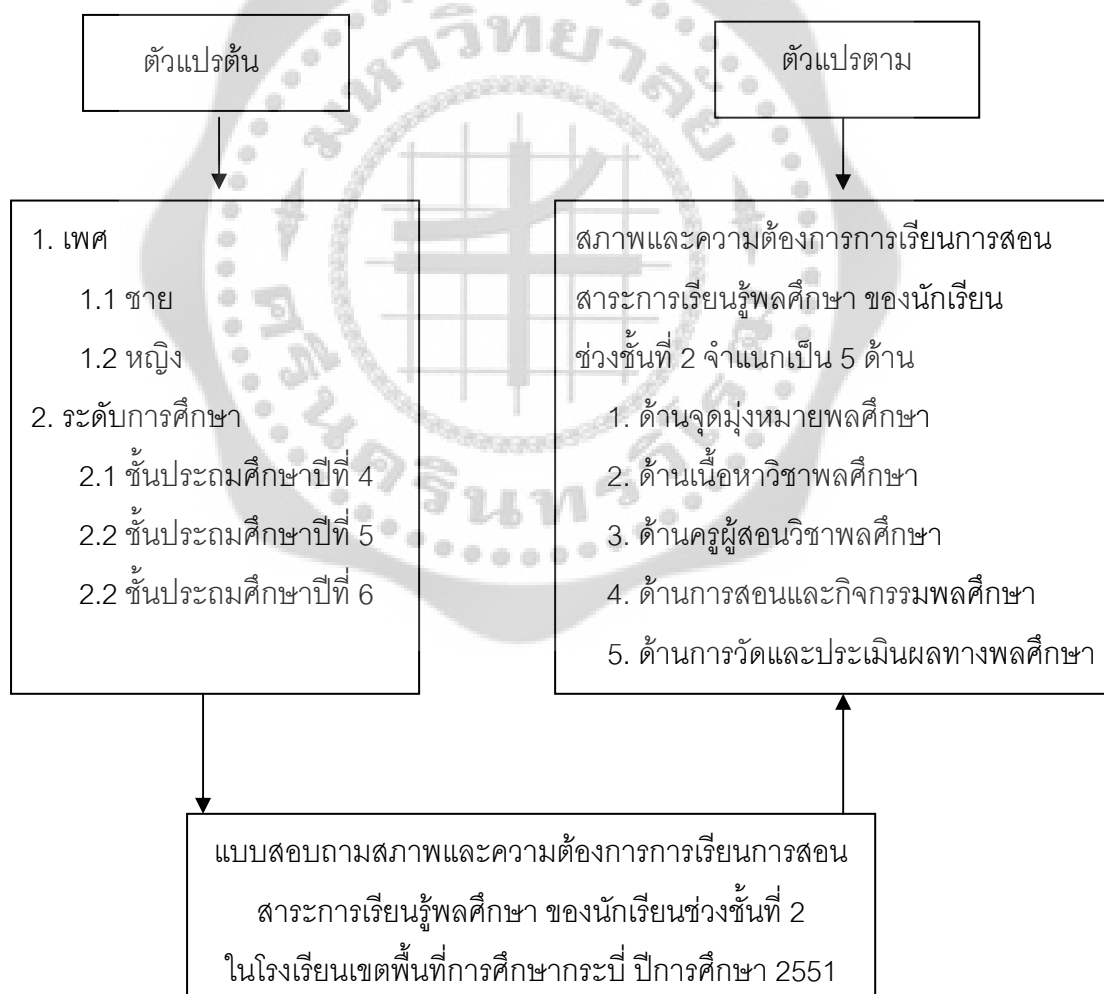
2. **ความต้องการ** หมายถึง ความรู้สึกเฉพาะของแต่ละบุคคลที่อยากจะมี อยากได้ต่อความต้องการ ความสนใจ ชื่นชอบ และอยากให้เป็นไปตามความรู้สึกที่มีอยู่ในการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา

3. **สาระการเรียนรู้พลศึกษา** หมายถึง องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาจัดอยู่ในกลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

4. **นักเรียนช่วงชั้นที่ 2** หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551

5. **เขตพื้นที่การศึกษากระบี่** หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษากระบี่ซึ่งแบ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย 8 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอเหนือคลอง อำเภอกะลันตา อำเภอลองท่อม อำเภอลำทับ อำเภอปลายพระยา อำเภอเขาพนม และอำเภออ่าวลึก มีโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่จำนวน 250 โรงเรียน เป็นโรงเรียนประถมศึกษา 233 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษา 17 โรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง แตกต่างกัน
2. ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างนักเรียนแต่ละชั้นปี แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อ
ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
2. การจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากระบี่
3. องค์ประกอบของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 - 3.1 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา
 - 3.2 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา
 - 3.3 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
 - 3.4 ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา
 - 3.5 ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
4. แนวทางการพัฒนาพลศึกษาในสถานศึกษา
5. แนวคิดและทฤษฎีความต้องการของมนุษย์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา เป็นผลการเรียนรู้หรือข้อกำหนดด้านคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ของผู้เรียนภายหลังการเรียนรู้ตามหลักสูตรครบ 12 ปี

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา เป็นผลการเรียนรู้ หรือข้อกำหนดด้านคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ของผู้เรียนภายหลังการเรียนรู้ตามหลักสูตรเป็นช่วงชั้น โดยแบ่งเป็น 4 ช่วงชั้น คือ ป.1-3 ป.4-6 ม.1-3 และ ม.4-6 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544ข)

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นใช้เป็นหลักในการกำกับดูแล ตรวจสอบและควบคุมคุณภาพของผู้เรียนตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนการสอนสุขศึกษาและพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพเท่าทันที่ส่งผล

ต่อการพัฒนาความรู้ กระบวนการความคิด เจตคติ และค่านิยม ตลอดจนพฤติกรรม การปฏิบัติตนของ ผู้เรียนเพื่อพัฒนาสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

นอกจากการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามสาระการเรียนรู้ของกลุ่มสุขภาพศึกษาและ พลศึกษาแล้ว โรงเรียนต้องจัดให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างหลากหลายในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างพื้นฐานการ พัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณของผู้เรียนแล้ว ยังเป็นการ เสริมสร้างค่านิยมและสุนิษย์ที่ดี รักการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ความสำคัญ

สุขภาพ คือสภาวะสันติ หรือสภาวะสมดุล หรือสภาวะปกติสุข เป็นธรรมชาติสูงสุด หรือบรม ธรรม สุขภาพเป็นคุณค่าสูงสุดของมนุษย์ชาติร่วมกัน อันหมายถึง สภาวะทั้งทางกาย ทางจิต ทาง วิญญาณ ทางสังคม และทางสิ่งแวดล้อม หรือการดำรงอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขระหว่างมนุษย์กับ มนุษย์ และระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้เพื่อบรรลุค่าสูงสุดโดยการ เข้าถึงความจริงแล้วปรับพฤติกรรม และองค์การให้เกื้อกูลต่อการมีสุขภาพดีร่วมกัน การมีสุขภาพดี จึง เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประการแรกของคนไทยที่รัฐบาลได้กำหนดไว้เป็นนโยบายและมาตรฐาน ในการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถยืนหยัดอย่างไทยในประชาคมโลก ทั้งปัจจุบันและ อนาคต

ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2540 ที่ว่าสุขภาพเป็นสิทธิ พื้นฐานของมนุษย์ชน การจัดการเรียนการสอนสุขภาพศึกษาและพลศึกษาจึงเป็นการสร้างโอกาสเพื่อการ เรียนรู้ทางปัญญาและเป็นการวางรากฐานด้านสุขภาพให้เข้มแข็ง มุ่งสู่การเตรียมความพร้อมเพื่อ ป้องกันปัญหาสุขภาพตั้งแต่แรกเริ่ม ให้สามารถเผชิญปัญหาและสภาวะการณ์ที่คุกคามสุขภาพได้ ตลอดไป

วิสัยทัศน์

สุขภาพศึกษาและพลศึกษาเป็นทางการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงการสร้างเสริม สุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขภาพศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วย

พลศึกษา มุ่งเน้นให้เกิดพัฒนาการโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรร มาเป็นอย่างดีแล้ว

สุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ จนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยให้มีทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมตามแนวจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผลรวมสุดท้าย คือ ผู้เรียน เกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (holistic) ในการเรียนรู้พลศึกษา ผู้เรียน จะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่าง หลากหลายทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดสัมฤทธิ์ผล ตามศักยภาพด้านการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพ และสมรรถภาพทาง กาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้ประสบการณ์ จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงตามความถนัด และความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจาก การเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และรักการออกกำลังกาย

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการ พัฒนาครบถ้วนจากสาระต่าง ๆ คือ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต รวมทั้งสามารถจัดให้สอดคล้อง เชื่อมโยง บูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ อีก 7 กลุ่ม และยังสามารถจัดเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อการเติม เต็มให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย ดังนั้น การเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา จึงควรจัดให้เหมาะสม กับระดับความสามารถ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมสากล โดยได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบ้าน ชุมชน และท้องถิ่นไปพร้อมกัน

คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ ความ เข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติและค่านิยมที่ดีในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ การสร้างเสริมสุขภาพและการดำรงสุขภาพที่ดีให้ยั่งยืน มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจน เป็นกิจนิสัย

เมื่อจบการเรียนรู้กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) ผู้เรียนจะมีคุณภาพ ดังนี้

1. เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย และรู้จักดูแล

อวัยวะที่สำคัญของระบบนั้น ๆ

2. เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิง เมื่ออย่างเข้าสู่วัยแรกรุ่นและวัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม
3. เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข
4. ภูมิใจและเห็นคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุชนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม
5. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติด และการล่วงละเมิดทางเพศ
6. มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน
7. รู้หลักการเคลื่อนไหวพื้นฐานและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกาสิทธิและหน้าที่ของตนเอง จนงานสำเร็จลุล่วง
8. ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ
9. จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม
10. มีทักษะการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ

การจัดการศึกษาตามแนวทางของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้น การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต และสามารถดำรงชีวิตได้ในสังคมอย่างมีความสุข หลักสูตรแกนกลางจึงเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย รวมทั้งการจัดการศึกษาทุกกลุ่ม เช่น การศึกษาพิเศษ การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ โดยมีมาตรฐานเป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียน โดยสถานศึกษาต้องนำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นกลุ่มสาระหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพ การพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ด้วยการร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬา เพื่อผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมตามแนวจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

การจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากระบี่

ภารกิจการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากระบี่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2546 และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน และแผนความต้องการของท้องถิ่น
2. วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษา และหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งจัดสรรงบประมาณที่ได้รับ ให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ และกำกับ ตรวจสอบ ติดตาม การใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว
3. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
4. กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และในเขตพื้นที่การศึกษา
5. ศึกษาวิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
6. ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการ และพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
7. จัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
8. ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา
9. ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การวิจัยและพัฒนาการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
10. ประสาน ส่งเสริม การดำเนินงานของคณะกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา
11. ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กร หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา
12. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ หรือปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

นโยบายการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบี่

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบี่ ได้ทบทวนสภาพแวดล้อมของหน่วยงานและสถานศึกษา จากการดำเนินงานตามกลยุทธ์ ปี 2550 ตามเป้าหมาย จุดเน้น ของกิจกรรมสำคัญที่ได้ติดตาม ประเมินผล จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบี่ และสถานศึกษาในสังกัด นำมาปรับปรุงงานหลัก ตามนโยบายและงานสนองนโยบายให้มีมิติความต่อเนื่อง ปรับปรุงแก้ไข แก่จุดบกพร่อง ส่งเสริม และพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าส่งผลสู่นโยบายด้านสังคมของรัฐบาล นโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ นโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังมีรายละเอียดของ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบี่ ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบี่ เป็นองค์กรนำในการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึง มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน เน้นคุณธรรมนำความรู้ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

พันธกิจ

1. บริการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและเสมอภาค
2. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพให้เข้มแข็ง
3. พัฒนาหลักสูตรและจัดกระบวนการเรียนรู้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และคุณลักษณะ เด็กกระบี่ 9 ประการ
4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรฐานวิชาชีพ และสมรรถนะหลัก
5. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์

1. ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ตามสิทธิอย่างเสมอภาคและทั่วถึง
2. นักเรียนทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมี คุณลักษณะเด็กกระบี่ 9 ประการ
3. สถานศึกษาทุกแห่งพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาตามวิชาชีพอย่างถ้วถึง

กลยุทธ์

1. คุณธรรมนำความรู้่น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
2. ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างกว้างขวางและทั่วถึง
3. พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ
4. กระจายอำนาจและส่งเสริมความเข้มแข็งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและ

สถานศึกษา

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชนและท้องถิ่นในการจัดการศึกษา

องค์ประกอบของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

จุดมุ่งหมายหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

- เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์
- มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
- มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมตามสถานการณ์
- มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญหา และทักษะในการดำเนินชีวิต
- รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
- มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค
- เข้าใจประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสังแวดล้อม
- รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

จุดมุ่งหมายพลศึกษา

พลศึกษา เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาจิตใจ ศีลธรรม และวัฒนธรรมของบุคคล และเป็น การศึกษาที่ไม่สิ้นสุดของในตัวของมันเองเท่านั้น หากเป็นการพัฒนาสติปัญญา ความรู้สึก และความ มุ่งมั่น ความแน่วแน่ ความบริสุทธิ์ และเป็นประโยชน์ให้ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น จุดมุ่งหมายของการสอน พลศึกษามี 5 ประการ คือ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 50-51)

- พัฒนาทางด้านร่างกาย (Physical development) คือ ความต้องการให้นักเรียนเป็น บุคคลที่มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพสมบูรณ์อยู่เสมอ เพราะการเคลื่อนไหวหรือการออกกำลังกายนั้น

จะทำให้ระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อ (Neuromuscular) ทำงานสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความแข็งแรง ความอดทน กำลัง ความเร็ว ความคล่องตัว ปฏิกริยาตอบสนอง ความยืดหยุ่น ความสมดุล ที่รวมเรียกว่า สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ได้เป็นอย่างดี และจะทำให้ร่างกายเกิดความเจริญเติบโตตามกฎของการใช้และไม่ใช้ (Law of use and disuse) คือ กล้ามเนื้อส่วนใดที่ถูกใช้งานอยู่เสมอก็จะเจริญเติบโต แต่ถ้าไม่ใช้ก็จะเล็กลีบลง ขาดความแข็งแรง

2. การพัฒนาทางด้านจิตใจ (Mental development) คือ ความต้องการให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นคนมีเหตุผล รู้จักการใช้สติปัญญาไตร่ตรอง ตัดสินใจได้เด็ดขาด ถูกต้องและรวดเร็ว สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในการเล่นกีฬา เพราะต้องการใช้ไหวพริบ สติปัญญา การแก้ไขปัญหา และการตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา นอกจากนั้นแล้วยังต้องการให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว ร่าเริง แจ่มใสอยู่เสมอ

3. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ (Emotional development) คือ ความต้องการให้นักเรียนเป็นคน ที่รู้จักควบคุมอารมณ์ มีความยับยั้งชั่งใจ อดทน อดกลั้น ไม่โกรธง่าย ภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา มีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง และรู้จักควบคุมอารมณ์ เพื่อจะได้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

4. พัฒนาการทางด้านสังคม (Social development) คือ ความต้องการให้ผู้เรียนฝึกการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น เป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ การอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตย มารยาท และประเพณี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนเรียนรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา เช่น การฝึกเป็นผู้นำและผู้ตาม (Leadership) หรือการเลือกหัวหน้าทีม การเล่นกีฬาเป็นทีม เป็นกลุ่ม ทำให้ทุกคนต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เกิดความสามัคคีและความรับผิดชอบ รู้จักวางตนเมื่อเป็นผู้แพ้หรือผู้ชนะ ในช่วงเวลาพลศึกษาจึงเปรียบเสมือนห้องทดลองปฏิบัติการทางพฤติกรรมของนักเรียน สิ่งที่ต้องเน้นคือ พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม และความมีน้ำใจนักกีฬา (Sportsmanship)

5. พัฒนาการทางด้านทักษะ (Skill development) คือ ความต้องการให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาการทำงานสัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อกับระบบประสาท โดยการทำงานสัมพันธ์กันระหว่างระบบกล้ามเนื้อต่าง ๆ (Muscular coordination) ส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งเป็นการทำงานสัมพันธ์กันระหว่างระบบประสาทกับกล้ามเนื้อ (Muscular and nervous coordination) ผลจากการสัมพันธ์กันของระบบดังกล่าวจะก่อให้เกิดทักษะ (Skill) ซึ่งทักษะนั้นจะเกิดขึ้นได้ด้วยการฝึกฝนอยู่เป็นประจำ เป็นทักษะในการใช้อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายประกอบการใช้สติปัญญาในขณะที่เล่นกีฬา เมื่อมีทักษะแล้วนักเรียนก็อยากเล่นกีฬาต่อไป ทำให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

และบรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นแล้วการมีทักษะทำให้เกิดความภูมิใจ เกิดความสนใจ และต้องการที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่อไป

กวิน คเซนทร์เดชา (2545 : 83) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนพลศึกษาไว้ว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนั้น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของทักษะกีฬาสากล เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจสามารถเล่นได้ ดูเป็นแต่ไม่คำนึงถึงความต้องการของนักเรียน การเรียนการสอนจะขึ้นอยู่กับความพร้อมของโรงเรียนในด้านสถานที่และอุปกรณ์ รวมทั้งความสามารถของครูผู้สอนจะเป็นตัวกำหนดกิจกรรมพลศึกษา ดังนั้นในบางกิจกรรมซึ่งผู้เรียนไม่มีความถนัดหรือไม่มีความรู้พื้นฐานที่ถูกต้อง ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่มีความสนุกสนานและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกิจกรรมนั้น ๆ นอกจากนี้ การที่ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มุ่งเน้นในเรื่องการวัดผลให้ออกมาในเชิงพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์กำหนดว่านักเรียนผ่านหรือไม่ผ่านในกิจกรรมนั้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาที่ทำให้วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ไม่มีความสำคัญ หรือเป็นวิชาที่ทรมานเด็ก การที่นักเรียนได้วิ่งหรือบริหารร่างกายให้มีเหงื่อออกและแสดงอาการเหนื่อยอ่อนให้ครูได้เห็นนั้นไม่เพียงพอที่จะแสดงว่าการเรียนการสอนในช่วงเวลานั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา

ดังนั้นในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเมื่อนักเรียนได้เรียนครบตามหลักสูตรแล้ว ควรจะได้เกิดพัฒนาการใน 3 ด้าน ต่อไปนี้คือ

1. การพัฒนาการทางด้านร่างกาย ได้แก่ สมรรถภาพทางกายทั่วไป การควบคุมกลไก การเคลื่อนไหวและในด้านต่าง ๆ
2. การมีความรู้ ความเข้าใจ ได้แก่ คุณค่าของกิจกรรมพลศึกษา เกม และกีฬา และมีความเข้าใจถึงวิธีการเล่นเกมและกีฬาว่าเป็นอย่างไร
3. การมีทัศนคติและชื่นชอบในกิจกรรมพลศึกษา เกม และกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา และมีความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรมและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาดังกล่าวข้างต้น จึงพอสรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาแล้วจะต้องได้รับการพัฒนาใน 3 ด้าน คือ ร่างกาย (Body) สติปัญญา (Mind) และจิตใจ (Spirit) ทั้งนี้ในการเรียนการสอนครูจึงควรเปิดโอกาส ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ให้ความรู้ที่ถูกต้องและที่สำคัญคือต้องพัฒนาลักษณะนิสัยในเรื่องของความพยายาม อุตสาหะ โดยการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติด้วยตนเองพลศึกษาสมัยใหม่จะต้องให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานรื่นเริงและมีความสุข

ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 25-30) ได้สร้างมาตรฐานการเรียนรู้ของวิชา

พลศึกษาและได้จัดเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาสาระการเรียนรู้ พลศึกษาจัดอยู่ในสาระที่ 3 ประกอบด้วย การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้ คือ

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

1. แสดงการควบคุมตนเอง เมื่อปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ ตามลำดับทั้งแบบอยู่กับที่ แบบเคลื่อนที่และบังคับสิ่งของ
2. จำแนกหลักการเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรง การใช้แรงและความสมดุล
3. รู้จักใช้ข้อมูลเพื่อเพิ่มทักษะกลไกและความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมใน สุนทรียภาพของการกีฬา

1. ออกกำลังกาย เล่นเกม และกีฬาที่ตนเองชื่นชอบเป็นประจำ
2. มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย เล่นเกม และกีฬาทั้งในโรงเรียนและชุมชน
3. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายด้วยความตระหนักในคุณค่าที่มีต่อสุขภาพและสมรรถภาพด้วยความรับผิดชอบจนประสบความสำเร็จ
4. จำแนกกฎ กติกาและขั้นตอนการเข้าร่วมกิจกรรม การออกกำลังกาย การเล่นเกม และสามารถนำไปใช้เพื่อความปลอดภัย
5. จำแนก กลวิธีการรุก การป้องกันและการให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมการเล่นเกมและกีฬาที่เลือกได้อย่างมีน้ำใจนักกีฬา
6. แสดงพัฒนาการของพฤติกรรมเคารพในความแตกต่างระหว่างบุคคลและสิทธิของผู้อื่นในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา
7. แสดงความรับผิดชอบต่อภาระทำของตนเอง ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายการเล่น เกมและการเล่นกีฬาประเภททีม
8. รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมสุขภาพ การออกกำลังกาย เล่นเกม การเล่นกีฬา และการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ครูพลศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอน ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญและองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอน ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้นิยามไว้ว่า “ครู หมายถึง ผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์”

จรรยา แก่นวงศ์คำ (2529: 196) กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดีควรประกอบด้วย คุณลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. มีสุขภาพดีและมีทักษะที่เป็นพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ
2. มีความเชื่ออย่างจริงใจว่า พลศึกษา เป็นโปรแกรมใหญ่ที่เกี่ยวข้องไม่เพียงแต่การเล่นเกม และการเข้าร่วมกีฬาต่าง ๆ
3. มีความกระหายใคร่ที่จะศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาแนวความคิดทางด้านอาชีพต่าง ๆ
4. ผู้นำทางพลศึกษา ควรจะเฝ้าหาสิ่งที่ส่งเสริมตนเองให้มีลักษณะแห่งความเป็นผู้นำ
5. ลักษณะท่าที่ดี และมีเสน่ห์ในการดึงดูดความสนใจของสังคม ช่วยให้งานต่าง ๆ สัมฤทธิ์ผล

6. ครูพลศึกษาที่จะประสบผลสำเร็จในชีวิต ต้องเป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาดและมีเหตุผล

7. ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล คือลักษณะพิเศษอันหนึ่งที่จะช่วยให้ครูพลศึกษาประสบผลสำเร็จ

วรชาติ ชลาศัย (2532 : 73 -75) ได้กล่าวถึงการพิจารณาบุคลากรทางพลศึกษา ไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคลากรทางพลศึกษาในการดำเนินการจัดการพลศึกษาในสถานศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น มีหลักการในการพิจารณาบุคลากรทางพลศึกษาที่สำคัญ 2 ด้านคือ

1. คุณลักษณะด้านส่วนตัว เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับสภาพส่วนตัวหรือสภาพที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่อยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งแบ่งได้ 6 ด้าน คือ ด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความประพฤติและน้ำใจ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ ด้านการเป็นพลเมืองดี ในสังคมประชาธิปไตย และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

2. คุณลักษณะด้านวิชาชีพ เป็นพฤติกรรมของครูพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางด้านวิชาชีพ ในฐานะเป็นครูพลศึกษา ควรมีลักษณะด้านวิชาชีพ 4 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านวิชาการ ด้านการอบรมและการปกครอง และด้านการกีฬา

วาสนา คุณาภิลิทธิ์ (2539: 168) อธิบายถึง บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวม มีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติและการร่วมในกีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป เป็นผู้ที่ตั้งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะกับสถานที่ ครูพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ และมีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม

หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527: 38) ได้กล่าวถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์พลศึกษาไว้ว่า หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์พลศึกษาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. หน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ ศึกษาและเข้าใจหลักสูตรที่จะสอน ศึกษาเข้าใจในตัวผู้เรียน วางวัตถุประสงค์การสอนประจำปี ประจำภาคและประจำชั่วโมง วางโครงการสอนประจำปี ประจำภาค และประจำชั่วโมง จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์การสอน ศึกษาวิธีการสอนใหม่ ๆ เพื่อให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ทดสอบและประเมินผลและให้คะแนนผู้เรียนทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียนการสอน ตรวจและให้คะแนนนำทางด้านสุขภาพแก่ผู้เรียนจัดกิจกรรมพิเศษให้แก่ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ หรือผู้เรียนที่มีสภาพร่างกายผิดปกติ ทำระเบียบเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการพัฒนาของผู้เรียนตรวจรักษาและปรับปรุงซ่อมแซมสถานที่และอุปกรณ์ให้มีสภาพที่พร้อมใช้ตลอดเวลา ทำบัญชีอุปกรณ์ วางระเบียบการยืมและการส่งคืนอุปกรณ์ ทำตนเป็นตัวอย่างและประชาสัมพันธ์เป็นรายวิชา

2. หน้าที่ และความรับผิดชอบในการจัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อเสริมหลักสูตร
3. หน้าที่ และความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกับเพื่อนครู – อาจารย์
4. หน้าที่ และความรับผิดชอบในการเคารพต่อนโยบาย และระเบียบ ข้อบังคับของ

สถานศึกษา

5. หน้าที่ และความรับผิดชอบในการเคารพและเข้าใจหลักสูตรรายวิชาของสถานศึกษา
6. หน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่ออาชีพ
7. หน้าที่และความรับผิดชอบต่อชุมชน

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึง คุณสมบัติ 9 ประการ ของอาจารย์พลศึกษาไว้ดังนี้

1. เป็นผู้มีความดีทั้งทางกายและทางจิต
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการสอน และการมีส่วนร่วมในกีฬามาก
3. มีความต้องการและพร้อมให้บริการแก่ผู้เรียนและบุคคลทั่วไป
4. มีความสามารถในการวิเคราะห์และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้ผู้เรียนเห็นได้อย่าง

ถูกต้องไม่ผิดพลาด

5. มีความสามารถที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ อยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป
6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. เป็นผู้ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำ
8. มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
9. มีคุณสมบัติอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบ ได้แก่ เป็นผู้ที่มีหลักการ หรืออุดมคติของตนเอง

มีบุคลิกดี และมีคุณธรรม

วาสนา คุณาภิลิทธิ. 2539: 316-318) ได้บอกถึงครูพลศึกษาควรมีหน้าที่และความรับผิดชอบไว้ดังนี้

1. การสอน ครูพลศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลาย ๆ รายวิชา ต้องสามารถอธิบาย – สาธิตเทคนิค ทักษะ ประวัติ ประโยชน์กติกากฎแผนการเล่น ตลอดจนใช้อุปกรณ์ให้เกิดประโยชน์ ต้องจัดบริหารชั้นเรียนสำหรับการสอน การเล่น การประเมินผล และการแนะแนว ต้องมีการพัฒนาทัศนคติของความมีน้ำใจนักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมทางสุขภาพและการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายอื่น ๆ ของวิชาพลศึกษา

2. การแข่งขันกีฬากายใน ครูพลศึกษาต้องจัดการแข่งขันกีฬากายใน โดยทำการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้ในการแข่งขันโดยไม่ให้ซ้ำซ้อน และนักเรียนได้แข่งเท่า ๆ กัน ต้องเตรียมการจัดซื้อ จัดลำดับบำรุงรักษาและแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการแข่งขัน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแข่งขันจัดดูแลเรื่องความปลอดภัย จัดเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน จัดระบบการให้คะแนน จัดความขัดแย้ง และอาจจะต้องจัดทำคู่มือการแข่งขันกีฬากายในไว้ด้วย

3. การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาด้วย ซึ่งหมายถึงว่าต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาสูงและมีความสามารถในการจูงใจสูงด้วย เหตุผลก็เพราะว่า การสอนในชั้นเรียนจะสอนนักเรียนจากหลายฝ่าย เช่น นักเรียน คนดู นักข่าว หรือแม้แต่ความต้องการของตนเองที่จะพยายามไม่ให้เกิดการแพ้ ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีศีลธรรม หลักการหลายประการและการเสียสละตนเองอย่างสูงที่จะต่อต้านสิ่งเหล่านั้น และที่สำคัญที่สุดคือจะต้องไม่เบี่ยงเบนออกจากจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาอย่างเด็ดขาด ครูพลศึกษาที่เป็นผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผนจัดการปฏิบัติการการศึกษาและกำหนดแผนการเล่น ศึกษาจากภาพยนตร์ จัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ร่วมมือกับนักข่าว เลือกรับซื้อและรักษาวัสดุอุปกรณ์ กล่าวปราศรัยในงานเลี้ยงนักกีฬา เป็นที่ปรึกษา ประเมินผลการตัดสิน นอกจากนั้นยังต้องวางแผนการเดินทางเพื่อการแข่งขันของทีม การซื้อตั๋วเดินทาง ผู้จับเวลา ผู้ให้คะแนน ผู้ตรวจสอบ และรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของนักกีฬาและผู้ดู ผู้ฝึกสอนจึงต้องมีคุณสมบัติหลายประการและอีกประการหนึ่งที่ต้องมีก็คือความเข้มงวดและความเข้าใจผู้เล่นในฐานะพ่อที่ต้องทำให้ครอบครัวประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหา มีความซื่อสัตย์ มีความเชื่อถือในตัวผู้เล่น ไม่แสดงความรักผู้เล่นคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษ และอย่าให้สิทธิพิเศษแก่ใครด้วย

4. การอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมกลางแจ้ง ครูพลศึกษามีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของค่ายหรือควบคุมดูแลการอยู่ค่ายพักแรมและการว่ายน้ำ สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตกลางแจ้ง การใช้ทักษะ

กีฬาที่สำคัญที่สุด คือการสอนให้นักเรียนรู้จักวิถีใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในบรรยากาศประชาธิปไตย รักสงบ รักธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

5. การเต้นรำ การเต้นรำเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเสมอมา โดยเฉพาะผู้หญิงและมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนโดยตลอดตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน เพราะเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกและอารมณ์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้คลายความเครียดได้มาก ครูพลศึกษาจึงต้องสอนได้ทั้งกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การเต้นรำพื้นเมือง การร้องเพลงประกอบ การเล่นเกม สีสากล และอื่น ๆ

6. สีสากล สีสากลเป็นการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหวจากการเรียนรู้จึงเป็นการเรียนรู้ที่แก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการสำรวจค้นหาสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เน้นการเรียนรู้โดยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้วิธีการดังกล่าวจะใช้การเคลื่อนไหวเท่านั้น ครูพลศึกษาจึงต้องเข้าใจในการใช้เครื่องมือและเข้าใจหลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ให้สัมพันธ์กับเวลา แรง รูปร่าง และการแสดงออก จุดมุ่งหมายของวิชานี้ก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักระมัดระวังตนเองในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งครูจะสังเกตได้จากการให้นักเรียนแสดงให้ดูในลักษณะของความเร็วช้า ความหนัก-เบา ความอิสระ ฯลฯ

7. การพลศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมพิเศษให้แก่ นักเรียนลักษณะผิดปกติและช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดีขึ้น ครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ในกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ศาสตร์ การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยา วิธีสอนและศัพท์ทางการแพทย์ มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียนและรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของแพทย์เสียก่อน ไม่ใช่ทำการบำบัดด้วยตนเอง

8. งานวิจัย การทำงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและความก้าวหน้าในการทำงาน แม้ครูจะไม่ทำด้วยตนเองก็ควรสนใจงานวิจัยของผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ครูควรรู้จักตีความผลที่ได้จากการวิจัยและนำไปใช้ประโยชน์ให้ได้

9. การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ในสังคมไทยการปลูกฝังให้ประชาชนพลเมืองมีคุณธรรม (หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ) และจริยธรรม (หรือลักษณะการแสดงออกของร่างกาย) เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสุขของคนในสังคมเดียวกัน เมื่อสมาชิกแต่ละคนของสังคมนั้นมีคุณธรรมสูงไปด้วย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานของความเจริญก้าวหน้าต่อไป ครูทุกคนจึงควรรับเอาบทบาทของการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ นักเรียนได้อย่างเต็มความภาคภูมิ พร้อมทั้งปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีอีกด้วย การปลูกฝังดังกล่าวจะสามารถกระทำได้ในขณะสอนวิชาพลศึกษาในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะหัวข้อจริยธรรมที่คณะกรรมการจัดจริยธรรมให้แก่ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้ระบุ มี 10 ประการดังนี้

9.1 ความเป็นระเบียบวินัย

9.2 ความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม

9.3 ความขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ

9.4 ความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

9.5 การรู้จักคิดริเริ่ม วิจัย และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

9.6 ความกระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

9.7 ความมีพละทานมัธยมนุญทั้งร่างกายและจิตใจ

9.8 การรู้จักพึ่งตนเองและมีความมีอุดมคติ

9.9 ความรู้สึภคาภูมิและรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และทรัพยากรของชาติ

9.10 การรู้จักเสียสละ มีเมตตา อารี กตัญญูกตเวที กล้าหาญ และสามัคคีกัน

ตามความเป็นจริงแล้วในการสอนพลศึกษาเองก็มีจุดมุ่งหมายเป็นผลพลอยได้ตามมาจากการพัฒนาด้านร่างกายอยู่แล้ว นั่นคือการพัฒนาทางด้านสังคมวิสัย ซึ่งหมายถึงการทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น ความมีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี มีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี เคารพกฎกติกา กล้าแสดงออก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ถ้านักเรียนได้ปฏิบัติเป็นประจำแล้วก็จะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมอันดีอย่างมั่นคงต่อไปในอนาคต บทบาทต่าง ๆ ในสังคม ครูพลศึกษาอาจมีบทบาทในสถานอื่น ๆ อีกเช่น ในสถานกักกัน วัด โรงพยาบาล โรงงานอุตสาหกรรม องค์การต่าง ๆ ชมรมกีฬา ลูกเสือเนตรนารี เทศบาล โดยปฏิบัติให้เป็นตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา แต่วิธีปฏิบัติอาจต่างจากที่ใช้ในโรงเรียน

ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ครูผู้สอน และผู้จัดการศึกษา ต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปสร้างสรรค์ความรู้ของตนเอง

การจัดการเรียนรู้ นอกจากจะมุ่งปลูกฝังด้านปัญญา พัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มี ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ความหมายของการเรียนการสอน

จำเนียร ศิลปวานิช (2538: 33) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้เป็น 2 นัย คือ

การสอน หมายถึง การกระทำอันเป็นการอบรมสั่งสอนนักเรียนตามสถานศึกษา โดยทั่ว ๆ ไป

การสอน หมายถึง การจัดสภาพการณ์ หรือจัดกิจกรรมอันเป็นการวางแผนที่จะทำให้การเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความสะดวก รวมทั้งการเรียนรู้ที่จัดเป็นแบบฉบับต่าง ๆ หรือจัดกิจกรรมอื่นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่มีพิธีต้องอื่น ๆ ด้วย และยังให้ความหมายของการสอนไว้อีก 7 ข้อ คือ

1. การสอน คือ การจัดประสบการณ์ในชีวิตแก่เด็ก
2. การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็ก
3. การสอน คือ การให้เด็ก (ผู้เรียน) ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
4. การสอน คือ การแนะแนวทางให้เด็กได้ศึกษาและค้นคว้าหาความรู้
5. การสอน คือ การฝึกให้เด็กได้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคม
6. การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียน รวมทั้งการจัดสิ่งแวดล้อมและ

กิจกรรมให้เหมาะสมแก่นักเรียน

7. การสอน คือ การให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บุญชม ศรีสะอาด (2541: 2-4) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนไว้ว่า การสอนมีความหมายหลายอย่าง เช่น

1. การถ่ายทอดความรู้
2. การฝึกให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ
3. การจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
4. การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
5. การสร้างหรือจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
6. การแนะแนวทางแก่ผู้เรียนเพื่อให้ศึกษาความรู้

สรุปแล้ว การสอนจะมีลักษณะดังนี้คือ มีการจัดดำเนินการของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะทำกิจกรรมที่อาศัยกระบวนการ (Process) ของสมอง เช่น ฟัง อ่าน พูด เขียน โยงความสัมพันธ์ เปรียบเทียบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ดังกล่าว ผลการเรียนรู้อาจอยู่ในรูปของความเข้าใจ บรรยาย อธิบาย สาธิต หรือปฏิบัติให้ดูให้อ่านเนื้อหาสาระ ให้อภิปราย ให้ทำแบบฝึกหัด ให้ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ ฯลฯ

ประเภทของการสอน จำแนกประเภทของการสอนสามารถจำแนกได้หลายแบบ ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้เกณฑ์ใดในการจำแนก ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะที่สำคัญ 2 แบบ คือ

แบบที่ 1 จำแนกโดยใช้จำนวนผู้เรียนและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นเกณฑ์ซึ่งจำแนกได้เป็น 3 ประเภทคือ การสอนเป็นกลุ่มใหญ่ การสอนเป็นกลุ่มย่อย และการสอนเป็นรายบุคคล

1. การสอนเป็นกลุ่มใหญ่ มักมีผู้เรียนจำนวนมาก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียนเป็นแบบทางเดียว (One Way) ผู้สอนมีบทบาทเกือบทั้งหมด ตัวอย่างได้แก่การสอนแบบบรรยาย

2. การสอนแบบกลุ่มย่อย การสอนประเภทนี้ มุ่งให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด ผู้สอนมีความใกล้ชิดกับผู้เรียนมากขึ้น ตัวอย่างได้แก่การสอนแบบอภิปราย การสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ การสอนแบบตัว

3. การสอนเป็นรายบุคคล หมายถึงการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีที่เหมาะสมกับความสนใจของตน เรียนไปตามความสามารถของตนและขณะเดียวกันผู้เรียนจะทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตนอยู่เสมอ โดยหลักการสอนของวิธีนี้ผู้เรียนแต่ละคนจะมีหลักสูตรของตนเอง โดยเฉพาะ ซึ่งในหลักสูตรนั้นจะประกอบไปด้วยวัตถุประสงค์ วิธีการเรียน ตลอดจนการประเมินความก้าวหน้าที่เป็นของตนเองโดยเฉพาะ

แบบที่ 2 จำแนกโดยใช้ปริมาณของบทบาทผู้สอนกับบทบาทผู้เรียนเป็นเกณฑ์ ซึ่งจำแนกได้ 4 ประเภท คือ ประเภทการสอนเป็นแกน ผู้เรียนเป็นแกน ผู้เรียนและผู้สอนมีกิจกรรมร่วมกันและการสอนโดยใช้อุปกรณ์พิเศษ

1. การสอนที่ผู้สอนเป็นแกนหรือเป็นศูนย์กลาง จะเน้นบทบาทของผู้สอน ตัวอย่างได้แก่ วิธีสอนแบบบรรยาย วิธีสอนแบบสาธิต การสอนโดยทั่วไปจะต้องมีบทบาทของผู้เรียนและผู้สอนในการสอนแบบบรรยาย ขณะที่ผู้สอนบรรยาย ผู้เรียนจะมีบทบาทฟัง คิดตาม ตีความหมายจดจำเนื้อหาสาระ จดบันทึก อาจกระทำบทบาทเหล่านี้ตลอดเวลาเช่นเดียวกับการบรรยายของผู้สอน การที่จัดว่าผู้สอนเป็นแกนหรือเป็นศูนย์กลาง ก็พิจารณาจากว่ากิจกรรมของผู้สอนจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ถ้าผู้สอนไม่บรรยาย ไม่สาธิตให้ดู ก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ในเรื่องนั้น และบทบาทของผู้เรียนเป็นบทบาทแบบเฉื่อย (Passive)

2. การสอนที่ผู้เรียนเป็นแกนหรือเป็นศูนย์กลาง เน้นบทบาทการทำกิจกรรมของผู้เรียน ตัวอย่าง ได้แก่วิธีสอนแบบปฏิบัติการ วิธีสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ วิธีสอนแบบการเรียนรู้เป็นคู่ วิธีสอนเหล่านี้ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการกระทำกิจกรรมของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. การสอนที่ผู้เรียนและผู้สอนมีกิจกรรมร่วมกัน ผู้เรียนและผู้สอนต่างมีบทบาทพอ ๆ กัน มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ตัวอย่างได้แก่วิธีสอนแบบสัมมนา วิธีสอนแบบอภิปราย

4. การสอนโดยใช้อุปกรณ์พิเศษ บทบาทของการสอนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดจะอยู่ที่ โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ โสตทัศนูปกรณ์ดังกล่าวได้แก่ ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ สไลด์ประกอบเสียง ผู้เรียนจะเรียนจากโสตทัศนูปกรณ์นั้น ๆ ตามที่มีผู้สร้างบทเรียนสำเร็จไว้แล้ว

วาสนา คุณาภิลิทธิ์ (2539: 158 – 171) ได้กล่าวถึงวิธีสอนวิชาพลศึกษาเอาไว้ดังนี้

วิธีสอนแบบใหญ่ ประกอบด้วยแบบใหญ่ ๆ 4 แบบดังนี้

1. วิธีสอนแบบเก่า (The Traditional Model) เป็นวิธีสอนที่นิยมใช้กันมานานแล้ว เช่น แบบอธิบาย แบบสาธิต แบบฝึก แบบให้ลงมือปฏิบัติ แบบใช้กิจกรรมนำ (Lead – up Activity) แบบแก้ไขทักษะย่อย (basic correction) และแบบให้นักเรียนเข้าร่วมในเกมหรือกีฬาและการแข่งขัน

2. วิธีสอนแบบอาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้น (The Performance Based Instructional Model) เป็นวิธีสอนแบบเน้นตัวนักเรียน ให้นักเรียนหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น แบบใช้ตำรา แบบคำถาม-คำตอบ แบบอภิปราย แบบมอบหมายงานหรือโครงการ แบบทดลอง เป็นต้น

3. วิธีสอนแบบกำหนดขอบข่ายของกระบวนการเกิดความคิดรวบยอด (The Purpose – Process Conceptual Model) ครูมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของความคิดรวบยอดของนักเรียนเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจทำหลักสูตร ซึ่งถ้าทำได้จะช่วยให้ครูสามารถกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาวิชาและจัดลำดับการเรียนรู้ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. วิธีสอนแบบอื่น ๆ (Other Alternative Models) วิธีสอนทั้ง 3 แบบที่กล่าวมาเป็นทฤษฎีของการสอนทั่วไป แต่ในการวางแผนการสอนจริงๆแล้วจะมีวิธีสอนแบบอื่น ๆ อีก เช่น วิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแบบแกน วิธีสอนแบบใช้ความคิดรวบยอดในการเคลื่อนไหว วิธีสอนแบบเน้นกระบวนการของการเรียน เป็นต้น

วิธีสอนแบบย่อย วิธีสอนพลศึกษาที่กล่าวมาเป็นวิธีสอนแบบใหญ่ ๆ เมื่อครูจะสอนภาคปฏิบัติในห้องเรียนจริงก็สามารถเลือกใช้วิธีสอนย่อย ๆ ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละครั้งได้อีก วิธีสอนย่อย ๆ มีดังนี้

1. วิธีสอนแบบบรรยาย (Lecture Method)
2. วิธีสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration Method)
3. วิธีสอนแบบให้นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง (Student Self-Practice Method)
4. วิธีสอนแบบอภิปราย (Discussion Method)
5. วิธีสอนแบบแก้ปัญห (Problem-Solving Method)
6. วิธีสอนแบบทดลองและตรวจสอบ (Experimental and Investigation Method)
7. วิธีสอนแบบมอบงานและโครงการ (Task and Project Method)
8. วิธีสอนแบบสำรวจการเคลื่อนไหวหรือคิดค้นการเคลื่อนไหว (Movement Exploration Method)
9. วิธีสอนแบบคำถาม – คำตอบ (Question-Answer Method)
10. วิธีสอนแบบใช้อุปกรณ์ (Equipment Teaching Method)
11. วิธีสอนแบบใช้บทบาทและสถานการณ์จำลอง (Simulation Method)
12. วิธีสอนแบบให้การบ้าน (Homework Method)

13. วิธีสอนแบบใช้ตำราเรียน (Textbook Method)

14. วิธีสอนแบบออกคำสั่ง (Teacher Commanding Method)

จุดประสงค์ของการสอนพลศึกษา

สมคิด ชิตประสงค์ (2521: 26) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการสอนไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนมีสมรรถภาพทางด้านร่างกาย ได้แก่ความแข็งแรง ความทนทาน ความคล่องแคล่วว่องไว ความเร็ว
2. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อนำทักษะในการกีฬาเหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน เพราะทักษะหรือความสำเร็จเป็นแรงจูงใจ ที่จะให้บุคคลนั้นเล่นกีฬานั้นต่อไปเรื่อย ๆ
3. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบ กติกา และมารยาทการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ และที่สำคัญคือให้นักเรียนได้เป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี นับว่ามีความสัมพันธ์ควบคู่กันไปกับการสอนทักษะ ซึ่งจะนำมาสู่จุดหมายปลายทางของการกีฬา ซึ่งครูจะต้องสอนและอบรม
4. ต้องการให้นักเรียนมีคุณลักษณะประจำตัว คือ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย สามัคคีกลมเกลียว รักใคร่ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
5. ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายของตัวเอง และสุขภาพของร่างกาย และช่วยให้นักเรียนได้เลือกกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์ต่อสุขภาพและถูกสุขลักษณะ

ความสำคัญของการสอน

จรวบ แก่นวงษ์คำ (2529: 10) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนเป็นส่วนช่วยที่สำคัญยิ่งส่วนหนึ่งของการศึกษา เป็นกระบวนการในการให้การศึกษาซึ่งผู้สอนจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อจะให้เรียนรู้ได้โดยสะดวก ถ้าผู้สอนรู้จักใช้วิธีการสอน (Method of Teaching) ที่ดีและเหมาะสมแล้ว ย่อมจะทำให้ผู้เรียนได้รับผลต่อไปนี้

1. ได้รับความรู้และมีความเข้าใจบทเรียน ในวิชาการที่ครูสอน
2. มีทักษะ และความชำนาญในวิชาการที่เรียนรู้นั้น
3. มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน
4. มีความสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้
5. สามารถนำความรู้ไปแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวันได้
6. สามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปได้

จึงถือได้ว่า “วิธีสอน” มีความหมายและมีความสำคัญยิ่งต่อผู้เรียน และครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในฐานะที่เป็นผู้เลือกวิธีสอน

ลักษณะของการสอนที่ดี

1. การสอนที่ดีต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียนที่มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผล ได้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. การสอนที่ดีต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องของวัย ประสบการณ์เดิม และความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. การสอนที่ดีต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อม และอารมณ์ของเด็ก
4. การสอนที่ดีควรมุ่งให้เด็กได้ความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี
5. การสอนที่ดีต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น
6. การสอนที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียนมิใช่เอาความจริงจากตำรา หรือคำบอกเล่าอย่างเดียว
7. การสอนที่ดีควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในวิชาเดียวกัน ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติซึ่งก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
8. การสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
9. การสอนที่ดีย่อมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนโดยใช้แรงกระตุ้นทั้งภายในและภายนอก แต่ตามหลักการแล้วควรใช้การจูงใจภายในมากกว่าภายนอก
10. การสอนที่ดีไม่ควรยึดมั่นในวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งวิธีเดียว แต่ถึงอย่างไรก็ตามควรจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด
11. การสอนที่ดีต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าสอนได้ตรงความมุ่งหมาย

หลักการสอนพลศึกษา

หลักการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติให้เสร็จในเวลา 1 คาบเรียน เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกันโดยตลอด ประสิทธิภาพของครูจึงแสดงออกมาให้เห็นได้ในประสิทธิภาพของการเชื่อมโยงขั้นตอนแต่ละขั้นตอนในขณะสอนด้วย นอกจากนั้นหลักการสอนยังกำหนดโดยอาศัยพื้นฐานทางปรัชญาและทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ การสอนในชั้นเรียนจึงสะท้อนให้คนอื่นเห็นถึงความรู้ ความเข้าใจหลักการ และทฤษฎีที่ครูยึดถือ หรือมีอยู่ในตัวด้วย (กรมวิชาการ. 2545: 53) การสอนพลศึกษาแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน หรือ 5 กระบวนการ คือ

1. การเตรียมหรือการนำเข้าสู่บทเรียน (Introductory Phase) ในการเตรียมการหรือการนำเข้าสู่บทเรียนมี 2 กระบวนการ คือ

1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนทักษะหรือเรื่องต่าง ๆ

1.2 การพัฒนา ใช้เวลาประมาณ 5-8 นาที เป็นการบริหารร่างกายเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการออกกำลังกายในขั้นต่อไป โดยมีจุดมุ่งหมายหลักดังนี้

- 1) เพื่อบริหารร่างกายนักเรียนให้พร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้อย่างเต็มที่ในขั้นต่อไป
- 2) เพื่อเตรียมจิตใจนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนถือเป็นการสร้างแรงจูงใจอย่างหนึ่ง
- 3) เพื่อกระตุ้นและสร้างสมรรถภาพให้แก่ระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น กล้ามเนื้อ ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ

2. การสอน (Teaching Skill Phase) เป็นขั้นที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับการสอนพลศึกษา โดยเฉพาะการสอนทักษะ เป็นขั้นที่ต้องอาศัยกระบวนการของการใช้ความรู้และเทคนิคของครูเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงควรเลือกกิจกรรมการสอนทักษะมาปฏิบัติให้ถูกต้องมากที่สุด และควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด โดยมีจุดมุ่งหมายหลักในการสอนพลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนได้รู้ถึงวิธีการและท่าทางที่ถูกต้องของการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ และเกิดความรู้ ความเข้าใจ โดยใช้เวลาประมาณ 5-8 นาที

3. การฝึกหัด (Practice Phase) เป็นขั้นที่สอดคล้องกับการสอน และมีความสำคัญเท่าเทียมกับการสอน เพราะในขั้นนี้จะได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติมจากที่ครูสอนไป โดยใช้เวลาประมาณ 20-25 นาที โดยมีจุดมุ่งหมายของการฝึกดังนี้

- 1) เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน
- 2) เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำด้วยตนเอง
- 3) เพื่อปลูกฝังทัศนคติและบุคลิกภาพที่ดีให้แก่ นักเรียน

4. การนำไปใช้ (Skill Laboratory) สำหรับขั้นการนำไปใช้นี้ จะใช้เวลาประมาณ 5-7 นาที โดยมีจุดมุ่งหมายหลักดังนี้

- 1) เพื่อให้นักเรียนนำทักษะที่เรียนไปแล้วมาทดลองใช้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ
- 2) เพื่อให้เกิดความสนุกสนานร่วมกันกับเพื่อนคนอื่น ๆ
- 3) เพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีให้นักเรียน เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ความมีศีลธรรม จริยธรรม

5. การสรุปและสรุปปฏิบัติ (Closing Phase) ในขั้นการสรุปและสรุปปฏิบัตินี้ ใช้เวลาประมาณ 10 นาที โดยมีจุดมุ่งหมายหลักดังนี้

- 1) เพื่อสรุปผลเกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือเพื่อสร้างมโนทัศน์ครั้งสุดท้าย

2) เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติสุนิษยัตี

วาสนา คุณาภิลิทธิ (2539: 257-258) ได้กล่าวถึงการเลือกจัดกิจกรรมพลศึกษาไว้ว่าควรเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

1. มีคุณค่าตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา คือ เสริมสร้างให้นักเรียนเกิดพัฒนาการต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมาย
2. มีความสนุกสนานและท้าทายความสามารถของนักเรียน
3. สามารถปรับให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียนและถ้าเป็นไปได้ควรให้นักเรียนเลือกเรียนเอง
4. อาศัยทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน เพื่อความปลอดภัยและเป็นการสร้างแรงจูงใจ
5. เหมาะสมกับอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนความสามารถของครู
6. สามารถนำไปใช้ในโอกาสต่อไปได้ คือ การนำไปใช้นอกเวลาเรียน
7. มีคุณค่าต่อสุขภาพและมีความปลอดภัย
8. สอดคล้องกับนโยบาย ปรัชญา และแนวทางการบริหารของโรงเรียน
9. ส่งเสริมการแสดงออกของแต่ละบุคคล
10. สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติโดยปกตินอกห้องเรียนอยู่แล้ว
11. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการแสดงออกที่ดีที่สังคมยอมรับ

สมคิด ชิดประสงค์ (2521: 101) ได้กล่าวถึงกิจกรรมทางพลศึกษาไว้ว่า กิจกรรมทางด้านพลศึกษา เป็นหัวใจสำคัญในโครงการสอนพลศึกษาในชั้น เพราะเป็นสิ่งที่นำไปสู่จุดหมายปลายทางของการพลศึกษา ดังนั้นในการเลือกกิจกรรมทางพลศึกษา จะต้องพิจารณาอย่างดี โดยยึดหลักดังนี้

เกณฑ์การเลือกกิจกรรม

1. เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าตามวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษา คือ ไม่ใช่กิจกรรมที่ใช้เพียงแต่สร้างความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายอย่างเดียว แต่จะต้องมีส่วนช่วยส่งเสริมทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และทางสังคม
2. เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน และท้าทายความสามารถของนักเรียน
3. เป็นกิจกรรมที่สามารถปรับให้เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการความสนใจของผู้เรียนความจำเป็นของแต่ละคนจะแตกต่างกันไปตามระดับอายุ ถ้าเป็นไปได้ควรให้นักเรียนเลือกกิจกรรมที่จะเรียนได้
4. เป็นกิจกรรมที่อาศัยทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น เช่น การวิ่ง การเดิน กระโดด การขว้าง ปีนป่าย ฯลฯ

5. เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับเครื่องอำนวยความสะดวก และสถานที่ที่มีอยู่
6. เป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้ ในโอกาสต่อไปด้วย
7. เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อสุขภาพ และมีความปลอดภัย
8. เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับนโยบาย ปรัชญา และแนวบริการของโรงเรียน
9. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงออกของแต่ละบุคคล
10. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมทางสังคม และการแสดงออกในทางที่ดี
11. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตย

การแบ่งกิจกรรม

1. ทักษะพื้นฐาน (Fundamental Skills) ประกอบด้วย การวิ่ง การขว้าง การปา การหย่อน โยน ฯลฯ
2. เกมและกีฬา (Games and Sport)
3. กิจกรรมเข้าจังหวะ (Rhythmic Activities)
4. กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพ การเล่นผาดโผน และยืดหยุ่น (Self-testing Stunt and Tumbling)
5. กิจกรรมบรรดิกการ (Corrective or Adapted Activities)
6. กิจกรรมสันทนาการ (Recreation Activities)

การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529 : 308-310) การวัดผลทางพลศึกษา หมายถึง กระบวนการสำหรับ วัด หรือ เทคนิค (Technique) ในการแสดงผล (Determine) ถึงลำดับขั้น (Degree) ความสามารถ (Ability) ลักษณะ (Trait) ความสามารถและบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลมีความก้าวหน้า หรือ เปลี่ยนแปลงดีขึ้นหรือลดลงมากน้อยเพียงใด ในทางพลศึกษา เช่น ต้องการจะทราบว่านาย ก. มีทักษะ ทางกีฬาเพียงใด และมีสมรรถภาพทางกายแข็งแรงเพียงใด ก็ให้นาย ก. เล่นกีฬาให้ดู และทำ แบบทดสอบที่มอบหมายให้ แล้วเอาผลนั้นมาดูก็จะทราบผลทั้งสองประการนั้นได้

การวัดผลทางพลศึกษานั้นจะเกิดผลดีและตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น หากผู้วัดผลได้ทราบความ มุ่งหมายของการเรียนการสอน ความมุ่งหมายของหลักสูตร และทราบเนื้อหาของหลักสูตรอย่างชัดเจน แน่นนอน จะช่วยกำหนดความมุ่งหมายในการวัดผลให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายแห่งการสอนนั้น เพื่อ จะได้ว่าผลการทดสอบนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้ออกงานพัฒนาในสิ่งที่ต้องการวัดมากน้อยเพียงใด เมื่อ เปรียบเทียบหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จุดมุ่งหมายของการวัดผลทางพลศึกษา

1. เพื่อต้องการจะทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทางพลศึกษาเพียงใด

2. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีสุขภาพและสมรรถภาพทางร่างกายแข็งแรงเพียงใด ภายหลังจากเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาระยะหนึ่งแล้ว
3. เพื่อต้องการจะทราบว่าผู้เรียนได้รับผลสัมฤทธิ์ทางทักษะและความสามารถทางกีฬาเพียงใด
4. เพื่อต้องการจะทราบนักเรียนได้เรียนรู้ถึงความเสียสละ ความอดทนช่วยเหลืออา ร่วมมือกับเพื่อนร่วมทีม และแสดงน้ำใจนักกีฬาเพียงใด
5. เพื่อจะทราบความซาบซึ้งและทัศนคติ (เจตคติ) ที่มีต่อกีฬาและการพลศึกษาเพียงใด มีความสนใจต่อการใช้เวลาว่างในทางกีฬาเพียงใด

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 331-334) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดผลวิชาพลศึกษา มี 6 ประการดังนี้

1. เพื่อการวิเคราะห์หรือวินิจฉัย การวัดผลมีความจำเป็นต้องใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผนและการควบคุมการจัดโปรแกรมพลศึกษาให้เพียงพอเหมาะสม การได้รู้ถึงข้อมูลเฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละคนทำให้ครูสามารถจัดโปรแกรมที่ช่วยรักษาหรือแก้ไขความผิดปกติ โปรแกรมการฝึกเป็นประจำ และโปรแกรมเร่งรัดได้ต่อไป
2. เพื่อการแบ่งกลุ่ม การแบ่งกลุ่มนักเรียนไม่ว่าจะเป็นในลักษณะแบบเดียวกันหรือผสมผสานกัน บางครั้งจะมีประโยชน์ต่อการเลือกแบบการสอน การแข่งขัน หรือการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ การแบ่งกลุ่มในลักษณะดังกล่าวมักขึ้นอยู่กับผลที่ได้จากการวัดผลอย่างถูกต้อง
3. เพื่อความสัมฤทธิ์ผล การวัดผลจำเป็นต้องกระทำให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลและความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ เพราะผลที่บันทึกไว้จะเป็นสิ่งชี้แนะในการเลือกเนื้อหา การให้คะแนน และส่งเสริมความก้าวหน้าของนักเรียนต่อไป
4. เพื่อการบริการ การวัดผลจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการพิจารณาหาวิธีสอนที่ดีที่สุด และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการแนะนำนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ที่ดีเพียงพอ การวัดผลที่แม่นยำจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้น และทำให้ทราบว่านักเรียนคนใดมีความพร้อมที่จะพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไปอีก การบริหารการทดสอบที่ถูกต้องเหมาะสมจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการและจำเป็นสำหรับตัวนักเรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน
5. เพื่อการแนะแนว ผลจากการทดสอบตามจุดมุ่งหมายจะมีประโยชน์สำหรับการประเมินผล ตัวครูและประสิทธิภาพในการสอนของครู และผลจากการทดสอบเป็นตัวบ่งชี้ได้ด้วยการทำงานของครู บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนเองกำหนดไว้หรือไม่

6. เพื่อการวิจัย วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สามารถศึกษาและทำการวิจัยได้มากมาย ตัวอย่างเช่น งานวิจัยที่จำเป็นต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้วิธีสอน งานวิจัยเกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของนักเรียน งานวิจัยเกี่ยวกับสรีรวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา (มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ) และงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียน

ประโยชน์ของการวัดผลทางพลศึกษา

เอนก เพียรอนุกุลบุตร (2524: 6 – 10) กล่าวถึง ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา (Use in Physical Education) ว่าการวัดและประเมินผลทางการศึกษาเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวินิจฉัยคุณค่าเกี่ยวกับสิ่งนำเข้าหรือปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลิตผลทางการศึกษา เช่น ความรู้พื้นฐานของนักเรียน หลักสูตร แบบเรียนกิจกรรมการเรียนการสอน ผลของการศึกษาแม้แต่กระบวนการวัดผลในกระบวนการเรียนการสอน ดังนั้น การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจึงมีประโยชน์มากมายหลายด้าน แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันเราใช้การวัดและประเมินผลเพื่อประโยชน์ในการตัดสินผลการเรียน และการสอบคัดเลือกเป็นส่วนใหญ่ แต่ความจริงแล้วยังอาจใช้การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับนักเรียน ครู การบริหารหลักสูตร การแนะแนว การวิจัย และการประเมินผลโครงการอื่น ๆ อีกมากมาย จึงอาจจำแนกประโยชน์เป็นด้าน ๆ ได้ดังนี้

1. เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) ใช้ผลการสอบบอกสถานภาพของบุคคลว่า มีความรู้ความสามารถ ทักษะ มากน้อย สูงต่ำ เด่นด้อย มีตำแหน่งอยู่ในระดับใดของกลุ่ม หรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้วอยู่ในระดับใด
2. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) ใช้ผลการทดสอบ และการประเมินผลในการวินิจฉัยจุดเด่น จุดอ่อนของพฤติกรรมทั้งในช่วงก่อนเรียน และเมื่อจบหน่วยหรือกระบวนการวิชาเพื่อจัดกิจกรรมเสริมจุดเด่นและแก้ไขเยียวยา ซ่อมเสริมส่วนที่เป็นจุดอ่อนและจุดบกพร่อง เช่น วินิจฉัยความบกพร่องทางกายก่อนการสอน การแก้ไขปรับปรุงทักษะพื้นฐานแต่ละขั้นตอนหรือเมื่อสิ้นสุดหน่วยการสอน ผลการสอบเพื่อวินิจฉัยนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู
3. ใช้ประเมินความก้าวหน้า (Determining Student Improvement) ผลของการสอบจะช่วยบ่งชี้ความก้าวหน้า ความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของช่วงใดช่วงหนึ่งว่าแตกต่างจากช่วงก่อนหน้านี้หรือไม่ อย่างไร ทั้งในด้านระดับ ชนิด และประเภท
4. เพื่อใช้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการสอน (Teaching Efficient and Effectiveness) โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศจากการสอบวัดเชิงวินิจฉัย การประเมินผลย่อย และการประเมินผลรวม (Formative and Summative Evaluation) จากผลการเรียนของนักเรียนนั่นเอง เช่น นักเรียนในชั้นส่วนใหญ่ไม่สามารถเรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหน่วย (Unit) หรือกระบวนการ

วิชามีเหตุผลที่เป็นไปได้อย่างน้อย 3 ประการคือ การสอนของครูบกพร่อง นักเรียนมีความบกพร่อง หรือวัตถุประสงค์ เนื้อหา ไม่เหมาะสม ถ้านักเรียนปกติ วัตถุประสงค์และเนื้อหาไม่สูงเกินไปก็มีเหตุผล เชื่อได้พอควรว่าคงมีสาเหตุบกพร่องมาจากนักเรียน หรือประสิทธิผลและประสิทธิภาพการสอนอ่อน หรือย่อหย่อนเกินไป การสอนยังอาจประเมินได้โดยให้นักเรียนประมาณค่า (Rate) การสอนในบาง ลักษณะ เพื่อนครู หรือผู้บริหาร สามารถใช้ข้อมูลเชิงประเมินซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

5. เพื่อใช้ปรับเนื้อหาของกระบวนวิชาให้เหมาะสม การวัดอาจใช้ในการปรับเนื้อหาวิชาให้นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนวิชาเพิ่มขึ้นได้ อาจทำโดยเพิ่มลดเวลาในบางส่วน จัดลำดับขั้นตอนการนำเสนอและฝึกปฏิบัติเสียใหม่ เช่น ในทักษะกีฬาบาสเกตบอล นักเรียนอาจยิงประตูมือเดียวได้ แต่วิ่งแล้วกระโดดยิงประตูไม่ค่อยได้อาจต้องสาธิตมากขึ้น ใช้เวลาในส่วนนี้เพิ่มขึ้น จัดลำดับขั้นตอนให้ละเอียดขึ้น เช่น ให้เลี้ยงลูกวิ่งแล้วกระโดดยิงประตูหรือจัดลำดับขั้นตอนฝึกทักษะนั้นเสียใหม่ เป็นต้น

6. เพื่อใช้การประเมินหลักสูตรหรือโปรแกรม (Evaluation the Curriculum and Program) ผลการสอบวัดอาจใช้เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่จะใช้ปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาหรือโปรแกรมทางพลศึกษา ทั้งในด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา ประสบการณ์และทักษะ วัสดุประกอบหลักสูตรอันได้แก่แบบเรียนและวัสดุอุปกรณ์ มีความเหมาะสมหรือไม่เพียงไร โดยดูจากผลการสอบวัดนักเรียนนั่นเอง เช่น จำนวนร้อยละของนักเรียนที่ผ่าน นำไปปฏิบัติในการเล่นเกมส์จริงได้เพียงไร เป็นต้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูง

7. เพื่อใช้ในการแนะแนว (Guidance) หลักสำคัญที่สุดของการแนะแนวคือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง ทั้งในด้านความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ ความสนใจ เพื่อให้เขาช่วยตัวเอง ตัดสินใจด้วยตัวเอง ข้อมูลจากการวัดจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนวางแผนเกี่ยวกับการเรียนต่อหรือเรียนในโปรแกรมทางพลศึกษาของตน

8. เพื่อใช้ในการบริหาร (Administration) การบริหารการศึกษามุ่งที่ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประหยัด จึงต้องการข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินเพื่อใช้ในการตัดสินใจผลการสอบวัดจะช่วยให้ฝ่ายบริหารดำเนินการใด ๆ เชิงบริหาร เพื่อโปรแกรมและกระบวนวิชาทางพลศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ เช่น การจัดทรัพยากร อุปกรณ์ให้เหมาะสม การจัดบุคลากร สถานที่ การตรวจสอบคุณภาพ ความสัมพันธ์สอดคล้องกับโครงการอื่น เป็นต้น

9. เพื่อประโยชน์ในการวิจัย (Research) การสอบวัดทางพลศึกษา จะช่วยในการค้นหาความรู้ความจริงเกี่ยวกับพลศึกษาได้มากมาย เช่น วิธีการสอน เทคนิคกีฬาชนิดต่าง ๆ

10. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ของแบบทดสอบต่าง ๆ ทางพลศึกษา ความจริงการสร้างการดัดแปลงแบบทดสอบพลศึกษา แล้วใช้ทดสอบตามแบบทดสอบมาตรฐานแล้วจะช่วยให้สามารถ

นำข้อมูลจากโรงเรียนต่าง ๆ เช่น กลุ่มโรงเรียนมาสร้างเป็นเกณฑ์ปกติ เฉพาะท้องถิ่น เฉพาะสังคม เพื่อประโยชน์ในการแปลความหมายคะแนนได้ดี อันจะยังให้ผลสามารถพัฒนาการศึกษาให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นได้

กล่าวได้ว่า ผลจากการสอบ การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา จะช่วยให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางพลศึกษา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากมาย ได้แก่ ผู้รับการทดสอบ หรือนักเรียน ครู ผู้บริหาร ตลอดจนนักวิจัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 69-70) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการประเมินผลไว้ดังนี้

1. เพื่อการจัดตำแหน่ง (Placement) ผลการวัดและประเมินใช้ในการจัดตำแหน่งผู้เรียนในชั้นเรียน หรือในกลุ่มตามความสามารถ
2. เพื่อการวินิจฉัย (Diagnosis) การวัดผลและประเมินผลใช้ในการวินิจฉัยสมรรถภาพทางกาย จุดมุ่งหมายของการวินิจฉัยก็เพื่อตรวจสอบความอ่อนแอ และรักษาบำบัดด้วยกิจกรรมเฉพาะบุคคล
3. เพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation of Learning) เป้าหมายของการวัดและประเมินผลของผู้เรียน คือ เพื่อการตัดสินใจว่าผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่
4. เพื่อการทำนาย (Prediction) ใช้ผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลทำนายระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในกิจกรรมต่าง ๆ
5. เพื่อการประเมินผลโปรแกรม (Program Evaluation) เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียน
6. เพื่อการสร้างแรงจูงใจ (Motivation) การวัดและประเมินผลความสามารถ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำปรับปรุงตนเองให้มีความสามารถสูงขึ้นต่อไป โดยอาศัยความสำเร็จในการเรียน หรือสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนเป็นตัวกระตุ้น

การประเมินผลทางพลศึกษา

การประเมินผลพลศึกษา พิจารณาองค์ประกอบที่นำมาในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา 3 องค์ประกอบ คือ

1. การวัดและประเมินผลด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นการประเมินผลเพื่อพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของกล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสำคัญผลในการเรียนทักษะของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่น

2. การวัดประเมินด้านความรู้ (Cognitive Domain) เป็นการประเมินเพื่อพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้ การจำได้ หรือการรู้จัก การวัดผลด้านนี้ ได้แก่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเกี่ยวกับกลไกและหลักของการเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

3. การวัดและประเมินผลด้านเจตคติ (Affective Domain) เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยความสนใจ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความซาบซึ้ง ความร่วมมือ ทศนคติ ความสามารถในการปรับตัว การเป็นผู้นำผู้ตาม

กิจกรรมพลศึกษา เป็นกิจกรรมการปฏิบัติที่ต้องการพัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา เพื่อการเป็นคนดีที่สังคมต้องการ และสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข พัฒนาการดังกล่าวเป็นไปอย่างต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ดังนั้นการวัดและประเมินผลจึงจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างครอบคลุมทุกด้านและต่อเนื่องตลอดการจัดการเรียนการสอน ก่อนที่จะสรุปว่าพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนอยู่ในระดับใด ดังนั้นการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีหลักในการดำเนินการดังนี้

1. การประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นของผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญมาก เพราะครูจำเป็นต้องทราบข้อบกพร่องทางกาย หรือปัญหาด้านสุขภาพของนักเรียนว่า มีข้อจำกัดเกี่ยวกับการออกกำลังกายหรือไม่อย่างไร เพื่อการจัดการเรียนการสอนให้สนองความต้องการพื้นฐานของนักเรียน และเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในโอกาสต่อไป

2. การประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของนักเรียนตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้นั้น ซึ่งจำเป็นต้องครอบคลุมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย และทักษะกระบวนการ ในการประเมินผลจำเป็นต้องกำหนดพฤติกรรมบ่งชี้ที่ต้องการวัดให้ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การวัดควบคู่กันไป

3. การวัดและประเมินผลหลังการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา จำเป็นต้องให้นักเรียนทราบผลของการประเมินของตนเองว่าอยู่ในระดับใดเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้หรือสิ้นภาคเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้แสวงหาวิธีการพัฒนาความก้าวหน้าของตนเอง โดยถือว่าพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลที่สำคัญประการหนึ่งด้วย

4. การวัดผลและประเมินผลคุณลักษณะของผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา จำเป็นต้องประเมินคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความอดทน ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ฯลฯ และกระบวนการทำงานควบคู่ไปทุกครั้ง

หลักการวัดผลวิชาพลศึกษา

1. พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการปฏิบัติเป็นสื่อ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อการเป็นคนดีของสังคม และการมีชีวิตที่เป็นสุข การจะพัฒนาด้านร่างกายผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในทุกระดับชั้น เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2. การวัดด้านทักษะพิสัย ในกิจกรรมพลศึกษาไม่ได้ต้องการดูความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาเพียงประการเดียว แต่ต้องดูคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่าง ๆ ที่เกิดจากกิจกรรมพลศึกษา จึงจำเป็นต้องวัดกระบวนการ และจิตพิสัยควบคู่ไปด้วย

3. ในการประเมินผลกิจกรรมพลศึกษา ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พิจารณาความก้าวหน้า หรือพัฒนาการนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองนักเรียน

4. ครูควรแจ้งผลการประเมินกิจกรรมพลศึกษาให้นักเรียนทุกครั้งและเสริมแรงให้แก่ นักเรียนที่มีผลการประเมินยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง

สุกิมล ตั้งสัจจพจน์ (2526: 10) กล่าวถึงการวัดผลประเมินผลทางพลศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้การพบสภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยในการแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. สามารถประเมินผลการเรียนและการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอนโดยการสร้างสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งให้นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 20) กล่าวถึง วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ว่าผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลายวิธี ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ ใช้การสังเกตผลการเรียนรู้ที่กำหนดออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (Record)
2. การทดสอบ เช่น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติด้วยแบบทดสอบทักษะต่าง ๆ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
3. การวัด เช่น การวัดเจตคติ คุณธรรม/จริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัวด้วย

แบบวัดต่าง ๆ

4. การสัมภาษณ์ เช่น การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูลทั่วไป การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ (Inventory)

5. การสำรวจ เช่น แบบสอบถามข้อมูลต่าง ๆ อาจเป็นด้านความรู้ เจตคติ และอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึกรู้สึก ความคิดเห็น ความประทับใจ

6. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย ตั้งแต่ข้อที่ 1 – 5 ในลักษณะแสดงความสามารถของผู้เรียนโดยรวม

แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นเครื่องมือประเมินอีกชนิดหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยม แฟ้มผลงานของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้สอนติดตาม ดูแลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เห็นภาพพัฒนาการการทำงานของผู้เรียน และยังเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้ปกครองอีกทางหนึ่ง

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ในการวัดและประเมินผลจึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ข้อมูลที่ได้นี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน และคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้

แนวทางการพัฒนาพลศึกษาในสถานศึกษา

การพัฒนาพลศึกษาในสถานศึกษาควรจัดดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนางานสุขภาพ ในโรงเรียนอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในสถานศึกษา
3. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างสถานศึกษา
4. การจัดนันทนาการ
5. การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 221-223) กล่าวถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้

พลศึกษาในสถานศึกษา สถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของท้องถิ่น และผู้เรียน มีการบริหารการใช้หลักสูตรเพื่อผู้เรียนบรรลุตามความคาดหวังของหลักสูตร ดังนี้

1. จัดคาบเวลาเรียน ผู้บริหาร และบุคลากรในโรงเรียน ต้องวางแผนจัดการเรียนรู้ร่วมกัน จัดคาบเวลาให้ได้อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง และกิจกรรมเสริมความสนใจ ความต้องการของผู้เรียนในแต่ละวัน
2. การจัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และได้รับการฝึกฝนมาทางพลศึกษาโดยตรง สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องตามความต้องการ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้
3. จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย พร้อมเพียงพอสำหรับการบริการและให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดี เกี่ยวกับการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อการมีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
4. แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ ที่สะดวก เพียงพอ ทันสมัย สำหรับการศึกษา ค้นคว้า เรียนรู้ และฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนมีการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
5. กิจกรรมการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ประสบการณ์ ภูมิภาวะ มีคุณค่า มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสนุกสนาน ปลอดภัย โดยเฉพาะกิจกรรมการทำโครงการควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทุกคนได้จัดทำโครงการของตนเองที่เป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้ของพลศึกษาต้องเน้นให้ผู้เรียนได้นำหลักการแข่งขัน และความร่วมมือมาใช้ในการดำเนินชีวิต และเข้าใจกระบวนการแข่งขันที่ถูกต้อง และร่วมกิจกรรมการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาตามวิถีประชาธิปไตย
7. การวัดและประเมินผล ควรอำนวยความสะดวก จัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อทางพลศึกษา ที่ผู้เรียนสามารถวัดและประเมินผลได้ด้วยตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ตลอดจนควรมีวิธีการการประเมินอย่างน้อย 9 อย่าง ดังนี้

1. การทดสอบด้านการแพทย์ หรือด้านสุขภาพ
2. ความสามารถในการเรียนรู้ทางด้านการเคลื่อนไหว
3. การทดสอบสมรรถภาพทางระบบไหลเวียนเลือด
4. การทดสอบสมรรถภาพทางด้านการเคลื่อนไหว
5. การทดสอบสมรรถภาพทางด้านทักษะ
6. การทดสอบความรู้ด้านพลศึกษา

7. การทดสอบทางด้านทัศนคติ
8. การทดสอบทางด้านสุขลักษณะและด้านพฤติกรรม
9. การทดสอบทางการปรับตัวในสังคมและด้านอารมณ์

เป้าหมายของการเรียนพลศึกษา

1. พัฒนาการด้านความรู้ (Cognitive Domain) เป็นความสามารถในการใช้ทักษะทางสติปัญญาที่แสดงออกมาเป็นความเข้าใจ ความสามารถวิเคราะห์ จดจำ ตีความ แปลความ แก้ปัญหา ประเมินผล ฯลฯ
2. พัฒนาการด้านเจตคติ (Affective Domain) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสนใจ การเห็นคุณค่า ความนิยมชมชอบ อันแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึกต่าง ๆ
3. พัฒนาการด้านทักษะ (Psychomotor or Skill Domain) เป็นพัฒนาการที่เกิดจากการทำงานประสานสัมพันธ์กันระหว่างระบบประสาทกับกล้ามเนื้อที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวที่มีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาการด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Domain) เป็นความสามารถของร่างกายในการปฏิบัติหน้าที่ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสงวนพลังงานไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ยามว่างและยามเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายได้หลากหลายรูปแบบ
5. พัฒนาการด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ หรือด้านสังคม (Social Domain) เป็นความสามารถในการปรับตัว การเป็นผู้นำผู้ตาม การปฏิบัติตามกฎกติกา ระเบียบ อุดมคติ คุณธรรม ซื่อสัตย์ มีน้ำใจนักกีฬา มีคุณธรรม จริยธรรม ฯลฯ

พัฒนาการของพฤติกรรมทั้ง 5 ด้านของผู้เรียนเป็นผลรวมการเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่เกิดจากการมีประสบการณ์ตรงด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ ที่รวมเรียกว่า กิจกรรมพลศึกษา หรือกิจกรรมทางกาย (Physical Activity)

การจัดการแข่งขันกีฬาภายในสถานศึกษา

การจัดการแข่งขันในกิจกรรมต่าง ๆ ของพลศึกษานั้น สถานศึกษาและผู้สอนต้องกำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนในการให้ผู้เรียนได้ร่วมการแข่งขันที่แสดงให้เห็นถึงระดับมาตรฐานของการมีน้ำใจนักกีฬาสูงสุด และพัฒนาไปเรื่อย ๆ จนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เป็นผลจากการเรียนรู้ของผู้เรียนที่นำมาใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง จำเป็นที่จะต้องให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขัน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การดำเนินการจัดการแข่งขันมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. มีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้นำความรู้

และทักษะจากการเรียนรู้มาบูรณาการเชื่อมโยงในชีวิตจริง ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม การจัดการ การแก้ปัญหา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และคุณธรรม จริยธรรม

2. สถานศึกษาต้องวางมาตรการในการควบคุมดูแลรักษาความปลอดภัยในการร่วมกิจกรรมอย่างเข้มงวด บุคลากรทุกคนในสถานศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการเข้าร่วมกิจกรรมและดูแลสุขภาพนักเรียนก่อนการแข่งขัน ขณะแข่งขัน เตรียมการป้องกันอันตรายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนจัดแพทย์พยาบาลไว้ประจำสนามตลอดเวลา สนามอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องพร้อมสำหรับการใช้ มีความปลอดภัยทั้งด้านสุขภาพและสวัสดิภาพ

การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างสถานศึกษา

การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างสถานศึกษามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางกีฬาสูงขึ้นตามศักยภาพของตนเอง
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในสภาพการแข่งขันที่แท้จริง
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กีฬาและการแข่งขันเพื่อพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม

สติปัญญา

4. ส่งเสริมความสามัคคี ความเป็นหมู่พวก และความมีน้ำใจนักกีฬา

การจัดนันทนาการ

โรงเรียนเป็นสถานที่ชุมชนหรือเป็นที่อยู่ร่วมกันของเด็ก ๆ จึงเหมาะแก่การจัดกิจกรรมนันทนาการ เพราะเด็กนักเรียนจะมีเวลาว่างจากการเรียน เช่น เวลาก่อนเข้าเรียน พักกลางวัน และหลังเลิกเรียน ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กรู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โรงเรียนจำเป็นต้องจัดให้มีห้องนันทนาการ โรงพลศึกษา บริเวณสนามภายในโรงเรียน สนามเด็กเล่น เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ตามที่ตนเองถนัด และมีความพึงพอใจ โรงเรียนควรจัดอุปกรณ์เพื่อใช้ในการทำกิจกรรม ทั้งในร่มและกลางแจ้ง รวมทั้งมีการวางแผนโครงการในการจัดกิจกรรมนันทนาการไว้เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด

โรงเรียนอาจจัดให้มีชมรม ห้องนันทนาการต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมโดยการเลือกตามความสนใจ ความต้องการของนักเรียน เช่น ชมรมกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ ชมรมดนตรี ศิลปศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และทัศนศึกษา นักเรียนสามารถเข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมใดชมรมหนึ่ง พร้อมกับจัดกิจกรรมเพื่อให้สมาชิกของตนเองได้ใช้เวลาว่างจากการเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในชมรมนั้น (สำนักส่งเสริมและพัฒนานันทนาการ. 2550: 19)

การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

เนื่องจากภาวะปัจจุบันมีเด็กพิเศษลักษณะต่าง ๆ เรียนอยู่ในโรงเรียนทั่วไปจำนวนมาก เด็กพิเศษสำหรับวิชาพลศึกษานั้นประกอบด้วย

1. เด็กพิเศษตามความหมายของการศึกษาพิเศษ ได้แก่ เด็กพิการทางตา เด็กพิการทางหู เด็กพิการทางปัญญา เด็กพิการทางแขนขา ลำตัว และเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ฯลฯ

2. เด็กพิเศษสำหรับการเรียนรู้ทางพลศึกษา ได้แก่ เด็กที่มีปัญหาสุขภาพต่าง ๆ เช่น เด็กที่เป็นโรคหัวใจ โรคเบาหวาน โรคกระดูก โรคไต โรคลมชัก โรคอ้วน ผอมเกินกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การพิจารณาของครูผู้สอนพลศึกษา หรือคณะกรรมการดำเนินงานพลศึกษาพิเศษในโรงเรียนว่าต้อง จัดโปรแกรมพลศึกษาให้หรือไม่ อย่างไร

ปัจจุบันเด็กพิเศษที่เป็นเด็กพิการจะเข้าเรียนในโรงเรียน 2 ประเภท คือ

1. โรงเรียนพิเศษ ได้แก่ โรงเรียนสอนคนพิการประเภทต่าง ๆ
2. โรงเรียนปกติ คือ โรงเรียนโครงการเรียนร่วม

เด็กพิเศษซึ่งมีปัญหาด้านสุขภาพไม่สามารถเรียนพลศึกษาปกติเหมือนกับเด็กส่วนใหญ่ได้นั้น ก็จะอยู่ในโรงเรียนปกติหรือโรงเรียนโครงการเรียนร่วมนี้ ดังนั้น การจัดชั้นเรียนพลศึกษาสำหรับเด็ก พิเศษจึงทำได้หลายระดับขึ้นอยู่กับความสามารถของเด็ก ทั้งนี้จะต้องเริ่มให้เด็กทดลองเรียนในชั้น เรียนระดับสูงก่อน เมื่อเด็กเรียนไม่ได้จึงลดระดับมาเรียนชั้นที่ต่ำกว่า

ชั้นเรียนพลศึกษาในโรงเรียนปกติมีระดับดังนี้

1. ชั้นเรียนปกติ โดยให้เด็กพิการเรียนในชั้นเรียนปกติ และปฏิบัติกิจกรรมทุกอย่างเหมือน เด็กทุกคนในชั้นเรียน
2. ชั้นเรียนปกติ แต่มีโปรแกรมพิเศษบางส่วนที่ครูเตรียมให้เด็กพิการ โดยได้รับการปรึกษา จากผู้เชี่ยวชาญ
3. ชั้นเรียนปกติ โดยมีผู้ช่วยเด็กเพื่อให้ครูสามารถสอนทั้งเด็กปกติและเด็กพิการ ได้มากขึ้น
4. ชั้นเรียนปกติ สลับกับชั้นเรียนพิเศษบ้างในบางครั้ง
5. ชั้นเรียนพิเศษ จัดโปรแกรมให้กับเด็กพิการโดยเฉพาะ

แนวความคิดและทฤษฎีความต้องการของมนุษย์

ซูซา จันท์ธอม (2539: 105) กล่าวว่ามนุษย์มีความต้องการตามธรรมชาติ ถ้าได้บรรลุ วัตถุประสงค์จะทำให้เกิดความรู้สึกนิยมชมชื่นเชื่อมั่นในตนเอง และได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ ได้ 4 ชนิด คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย ประกอบด้วย ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศหายใจ การขับถ่าย การเคลื่อนไหว และการพักผ่อน
2. ความต้องการทางอารมณ์และสังคมประกอบด้วย ความต้องการความรัก ความปลอดภัย

อิสรภาพและความสำเร็จ

3. ความต้องการทางด้านสติปัญญา การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเป็นประจำเป็นสิ่งจำเป็น เพราะนอกจากจะช่วยป้องกันการเสื่อมโทรมแล้ว ยังสามารถแก้ไขความเสื่อมโทรมที่เกิดขึ้นแล้วได้ด้วย คนที่มีการเคลื่อนไหวหรือออกกำลังกายไม่เพียงพอ ย่อมมีสุขภาพไม่แข็งแรง

4. ความต้องการการออกกำลังกายเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น เป็นการเคลื่อนไหวที่ทำให้กล้ามเนื้อและข้อต่อต่าง ๆ ได้ยืดตัว เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อ การออกกำลังกายประเภทนี้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเคลื่อนไหวของข้อต่อ ทำให้ระบบไหลเวียนโลหิตดีขึ้น ทรวดทรงดี หลอดเลือดมีความยืดหยุ่นตัวมาก ปอดโต ลดภาวะความตึงเครียดทางสมองและจิตใจ และเพิ่มสมรรถภาพทางกายโดยทั่วไปให้สูงขึ้น

คณะทำงานโครงการปฏิรูปการศึกษา กรมพลศึกษา (2544: 7-14) ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์ หมายถึงการที่มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ ถ้าได้บรรลุความต้องการตามประสงค์จะรู้สึกนิยมนิยมขึ้นและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ความต้องการเป็นเครื่องช่วยให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาเพื่อสนองความต้องการ หรือความจำเป็นให้จงได้ โดยแบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 ประการ คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย ประกอบด้วย ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ หายใจ การขยับถ่าย การเคลื่อนไหวและพักผ่อน

2. ความต้องการทางด้านอารมณ์และสังคม ประกอบด้วย ความต้องการด้านความรัก ความปลอดภัย อิสรภาพและความสำเร็จ

3. ความต้องการด้านสติปัญญา

4. ความต้องการในการเคลื่อนไหวร่างกาย มนุษย์มีความจำเป็นในการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเวลาหลับหรือตื่น ทั้งนี้เพราะอวัยวะภายในร่างกายทุกส่วนจะต้องมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ธรรมชาติของร่างกายต้องการเคลื่อนไหว จึงผลักดันให้มนุษย์มีการออกกำลังกาย เพื่อพัฒนากลไกการเคลื่อนไหวของอวัยวะภายในร่างกาย ให้อยู่ในลักษณะเคลื่อนไหวที่สมดุลและเพื่อผลประสิทธิภาพในการทำงานของร่างกาย เพราะการออกกำลังกายจะทำให้อวัยวะส่วนต่าง ๆ เจริญเติบโต ความต้องการตามธรรมชาติที่ต้องแสดงออก สนามกีฬาเปรียบเสมือนหนึ่ง “ห้องปฏิบัติการ” ที่จะทราบได้ว่าเด็กมีพฤติกรรมเช่นไร ทั้งนี้ โดยธรรมชาติของมนุษย์ต้องการแสดงออก การแสดงออกที่ดีสามารถระบายพฤติกรรมออกมาให้เด่นชัด ก็คือ การแสดงออกด้วยการออกกำลังกาย โดยการเล่นกีฬา

มาสโลว์ (วิภาพร มาพบสุข. 2540 : 280; อ้างอิงจาก Maslow. 1970) ได้จำแนกความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Need) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย ซึ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เสื้อผ้า ฯลฯ ความต้องการนี้เริ่มตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยชรา มนุษย์ทุกคนมีความต้องการทางสรีระอยู่เสมอจะขาดไม่ได้ ถ้าอยู่ในสภาพที่ขาด ร่างกายจะกระตุ้นให้บุคคลมีกิจกรรมขวนขวายเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านี้ ถ้าความต้องการในขั้นแรกนี้ไม่ได้รับการบำบัด ความต้องการในขั้นต่อไปจะไม่เกิดขึ้น

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Need) หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ เพราะบุคคลไม่ต้องการเผชิญกับความไม่แน่นอนในการดำรงชีวิต เช่น การสูญเสียตำแหน่ง การขาดทรัพย์สิน การถูกขู่เข็ญบังคับจากผู้อื่น มนุษย์จึงเกิดความต้องการความมั่นคงปลอดภัยและหลักประกันในชีวิต เช่น มีอาชีพที่มั่นคง มีการออมทรัพย์หรือสะสมทรัพย์ มีการประกันชีวิต ฯลฯ

3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ (Love and Belonging Need) หมายถึง ความต้องการที่จะเป็นที่รักของผู้อื่นและต้องการมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เพราะมนุษย์ทุกคนย่อมต้องการเพื่อน ไม่ต้องการรู้สึกเหงาหรืออยู่คนเดียว ดังนั้นการมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น เป็นสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มที่ทำงาน กลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มสันตนาการ เป็นต้น ความรู้สึกผูกพันจะเกิดขึ้นเมื่ออยู่ในกลุ่ม และสมาชิกของกลุ่มย่อมเกิดความรัก ความเอาใจใส่และการยอมรับซึ่งกันและกัน

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีค่า (Esteem Need) หมายถึง ความปรารถนาที่จะมองตนเองว่ามีคุณค่าสูง เป็นที่น่าเคารพยกย่องจากทั้งตนเองและผู้อื่น ต้องการที่จะให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีความสามารถ มีคุณค่า มีเกียรติ มีตำแหน่ง ฐานะ บุคคลที่มีความต้องการประเภทนี้ จะเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเอง และรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่ามีประโยชน์ หากความรู้สึกหรือความต้องการดังกล่าวถูกทำลายและไม่ได้รับการตอบสนอง คนจะรู้สึกว่าตนมีปมด้อย สิ้นหวัง มองโลกในแง่ร้าย ต้องการสิ่งชดเชย ถ้าเกิดความรู้สึกรุนแรงจะทำให้บุคคลนั้นเกิดความท้อถอยต่อชีวิต เป็นโรคประสาท โรคจิตและอาจฆ่าตัวตายได้

5. ความต้องการที่จะรู้สึกตนเองตามสภาพที่แท้จริง และพัฒนาศักยภาพของตน (Self-Actualization Need) หมายถึง ความต้องการที่จะรู้จักและเข้าใจตนเองตามสภาพที่แท้จริง เพื่อพัฒนาชีวิตของตนเองให้สมบูรณ์ (Self-Fulfillment) รู้จักค่านิยมความสามารถ และมีความจริงใจต่อตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดของตนเอง มีสติในการปรับตัว เปิดโอกาสให้ตนเองเผชิญกับความจริงของชีวิต และเผชิญกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายและน่าตื่นเต้น กระบวนการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ มนุษย์ทุกคนต้องการที่จะพัฒนาตนเองเต็มที่ตามศักยภาพของตน เพราะอย่างน้อย คนที่จะ

ได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นนี้อย่างสมบูรณ์ เช่น การดำเนินชีวิตของมหาตมะคานธี ซึ่งเป็นแบบอย่างของความต้อต้องการในขั้นนี้ โดยมีการดำเนินชีวิตด้วยความสันโดษและช่วยเหลือสังคมอย่างแท้จริง

ความต้องการ (Needs) ตามหลักของ เมอร์เรย์ (อารีย์ พันธุ์มณี. 2542: 189-192 ; อ้างอิงจาก Marray. ม.ป.ป.) ซึ่ง เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่บุคคลสร้างขึ้นก่อให้เกิดความรู้สึกทราบซึ่ง ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล บางครั้งอาจเกิดเนื่องจากสภาพของสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเนื่องจากสภาพร่างกายและสภาพจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการของ เมอร์เรย์ สรุปได้ ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว (Needs for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะต่อสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกาย หรือการฆ่าฟันกัน เช่น พุดจาประชิดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น
2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Needs for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับการดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียร เพื่อเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น
3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Needs for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเฝ้าตัวเพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น
4. ความต้องการป้องกันตัวเอง (Needs for Defense) เป็นการป้องกันที่จะป้องกันตัวเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การด่าทอติเตียน ซึ่งเป็นการป้องกันทางจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตัวเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ ทั้งปวง เช่น ให้เหตุผลว่า สอบตกเพราะครูสอนไม่ดี เป็นต้น
5. ความต้องการเป็นอิสระ (Needs for Autonomy) เป็นความต้องการที่ปรารถนาจะเป็นอิสระจากสิ่งกดขี่ทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง เช่น เด็กมักจะแต่งตัวหรือรับประทานอาหารเอง โดยไม่ต้องการความช่วยเหลือจากมารดาหรือบุคคลอื่น เป็นต้น
6. ความต้องการความสำเร็จ (Needs for Achievement) คือ ความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ จากการศึกษาพบว่า เพศชายมีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จมากกว่าเพศหญิง

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Needs for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการที่จะรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ต้องการมีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์เอาอกเอาใจใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Needs for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ความต้องการที่จะหัวเราะเพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตัวเองจากผู้อื่น (Needs for Rejection) เป็นความต้องการหรือมีความปรารถนาของบุคคล ในการที่จะแยกตัวเองจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Needs for Succorance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแล คำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือกับบุคคลอื่น (Needs for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ

12. ความต้องการที่จะสร้างความประทับใจในตนเองให้กับผู้อื่น (Needs for Exhibition) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตัวเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตกใจในเรื่องราวของตนเอง เช่น เล่าเรื่องตลกขบขันให้บุคคลอื่นฟัง เพื่อบุคคลอื่นจะเกิดความประทับใจในตนเอง เป็นต้น

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Needs for Dominance) เป็นความต้องการที่จะให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่า (Needs for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชื่นในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่าพร้อมจะให้ความช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้าหลัง (Needs for Avoidance of Inferiority) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอายทั้งหลาย ต้องการหลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงภัยอันตราย (Needs for Avoidance Ham) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

17. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือลงโทษ (Needs for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการถูกลงโทษ ด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่ง หรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่มเพราะกลัวการถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Needs for Orderliness) เป็นความต้องการที่จะจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม เช่น การจัดหนังสือในชั้นหนังสือให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นต้น

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Needs for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ เช่น การไม่ยอมขโมยแม้ว่าตนจะหิว หรือ ไม่ยอมทำความผิด ไม่คดโกงผู้ใดเพื่อชื่อเสียงวงศ์ตระกูล เป็นต้น

20. ความต้องการให้ตนมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น (Needs for Contrariness) เป็นความต้องการที่จะกระทำให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น เช่น เพื่อนในกลุ่มใส่กระโปรงมาโรงเรียน แต่ตนต้องการให้แตกต่างจากบุคคลอื่นโดยการใส่กางเกงมาโรงเรียน เป็นต้น

เสถียร เหลืองอร่าม; และนิพนธ์ คันธเสวี ได้กล่าวไว้ว่า ความต้องการของมนุษย์ มีอยู่ 3 ประการ (ประพนธ์ พูลลาภ. 2550: 7-8; อ้างอิงจาก เสถียร เหลืองอร่าม. 2525: 10 - 18 ; และ นิพนธ์ คันธเสวี. 2528: 71) ได้แก่

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย หรือความต้องการทางสรีระ (Physical or Physiological Needs) หรือ ความต้องการปฐมภูมิ (Primary Needs) หรือ ความต้องการทางด้านชีววิทยา (Biological Needs) หรือความต้องการปฐมภูมิ (Primary) เป็นความต้องการทางชีววิทยา หรือ ความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานอันดับแรกหรือขั้นต่ำสุดของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับชีวิต เป็นความต้องการเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์ เพื่อการมีชีวิตอยู่ เป็นความต้องการที่มีมาตั้งแต่กำเนิด ในฐานะที่เป็นอินทรีย์ทางกายภาพ เป็นแรงขับ (Drive) ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นแรงขับเคลื่อนทางกายภาพ เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตเพื่อความอยู่รอด จึงเป็นความต้องการพื้นฐานที่จะขาดเสียมิได้ ความต้องการชนิดนี้หากไม่ได้รับการตอบสนองจะมีความรู้สึกตึงเครียดอยู่ตลอดเวลา และมีความกระวนกระวาย เช่น ความต้องการอากาศหายใจ อาหาร ความอบอุ่น น้ำ ยารักษาโรค อุณหภูมิที่เหมาะสม เครื่องนุ่งห่ม การเคลื่อนไหวทางร่างกาย การขับถ่าย ความต้องการเรื่องเพศ การพักผ่อนนอนหลับ ที่อยู่อาศัย ถ้าขาดความต้องการประเภทนี้เพียงประการใดประการหนึ่งชีวิตจะต้องมีอันเป็นไป เพราะความต้องการนี้เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับมนุษย์ทุกคนจะขาดเสียมิได้ การแสวงหาสิ่งต่างๆ มาเพื่อตอบสนองความต้องการในทางกายของมนุษย์นี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของสังคม วัฒนธรรม การฝึกอบรม สิ่งแวดล้อม ศาสนา เศรษฐกิจ ฯลฯ

2. ความต้องการทางด้านจิตใจ หรือ ความต้องการในระดับสูง หรือ ความต้องการทางด้านจิตวิทยา หรือความต้องการพุทธิภูมิ หรือความต้องการที่เกิดใหม่ (Psychological Needs or Secondary Needs or Acquired Needs) เป็นความต้องการที่ส่วนใหญ่เกิดขึ้นภายหลัง หลังจากความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว บางครั้งจึงเรียกความต้องการทางจิตใจว่า "ความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่" (Acquired Needs) เพราะเป็นความต้องการที่เกิดจากความรู้ และ การเรียนรู้ ประสบการณ์ การสนองตอบต่างๆ ก็เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ เป็นแรงขับ (Drive) ชนิดหนึ่งที่ไม่หยุดอยู่กับที่ (Dynamic) ไม่มีรากฐานจากความต้องการทางร่างกาย แต่อาศัยกลไกทางสมอง ที่สั่งสมจากประสบการณ์ สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแต่ละบุคคลอาจเหมือนกันหรือต่างกันได้ เนื่องจากแต่ละคนมีระดับความต้องการแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ และประสบการณ์ ความต้องการทางจิตใจเป็นความต้องการที่สลับซับซ้อน และมีความแตกต่างกันมากระหว่างบุคคล

3. ความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการทางจิตเจ้านั้นเอง แต่เน้นหนักในด้านความต้องการที่จะดำรงชีวิตให้เป็นที่ยอมรับนับถือของคนอื่น หรือมีความเป็นอยู่ดีกว่าบุคคลอื่น เช่น ต้องการความปลอดภัย ต้องการได้รับการยกย่องนับถือ ต้องการความยอมรับในสังคม ต้องการความก้าวหน้า เป็นต้น

ตามธรรมชาติแล้วมนุษย์มีความต้องการมากมายหลายอย่าง จนไม่มีขอบเขตจำกัด ซึ่งทั้งความต้องการที่เกิดจากความคิดคำนึง หรือความต้องการด้านจิตใจ หรือความต้องการทางกาย ซึ่งเป็นความต้องการที่ขาดมิได้ และในบรรดาความต้องการต่างๆ ของมนุษย์นั้นยากที่จะได้รับการสนองตอบจนเป็นที่พอใจ เพราะเป็นเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วูล์ฟ (Wolf. 1990: Abstract) ได้ศึกษาถึงโปรแกรมพลศึกษาในระดับประถมศึกษาที่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียน (การประเมินหลักสูตร) จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือการเปรียบเทียบกิจกรรมพลศึกษา ในทัศนคติของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูผู้สอนเป็นผู้ชำนาญพิเศษ กับกลุ่มที่ไม่ใช่ครูผู้สอนเป็นผู้ชำนาญพิเศษ โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 288 คนจากโรงเรียนประถมศึกษา 4 โรงเรียน ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของรัฐอินโดนีเซีย โดยแบ่ง 2 โรงเรียน ใช้ครูพลศึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ และอีก 2 โรงเรียนใช้ครูพลศึกษาที่ไม่เป็นผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 157 คน ใช้ผู้เชี่ยวชาญสอนและอีก 80 คน สอนตามชั่วโมงพลศึกษาตามปกติในแต่ละวัน และอีก 77 คน ใช้การเรียนตามโปรแกรมพลศึกษาอย่างเดียว

2 ครั้ง ใน 1 สัปดาห์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบแมนน์ – วิทนี ยู (Mann – Whitney u) เพื่อได้ทราบความแตกต่างระหว่างการสอนแบบใช้ผู้เชี่ยวชาญ และไม่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ และวัดทัศนคติของนักเรียนที่เรียนในชั่วโมงปกติ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า การสอนที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกให้แก่เด็กเรื่องพลศึกษาและสามารถส่งผลดีต่อไปโปรแกรมพลศึกษา นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมมากขึ้น เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน ควรจะมีกิจกรรมนี้ทุกวัน ครูพลศึกษาต้องการประเมินผลกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนและสามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิตมากขึ้น

เลย์ฟิลด์ (Layfield. 1995: 128 – A) ได้ทำการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียน และความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 การวิจัยพบว่า ขนาดของห้องเรียน เพศของนักเรียนในห้องเรียนขนาดเล็ก มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนชาย

ฟอลซัม มีก (Folsom Meek. 1995: 32-40) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูผู้สอนกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกีฬาดำ จากครูผู้สอนพลศึกษาในสหรัฐอเมริกา 30 รัฐ รวม 1,081 คน ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมเห็นว่าครูผู้สอนมีคุณลักษณะด้านพลศึกษามีค่าเฉลี่ย 3.51 (ระดับเหมาะสมมาก) โดยเฉพาะด้านการเตรียมตัวสอนมีคุณลักษณะเหมาะสมมากที่สุด ส่วนด้านทักษะความสามารถ และด้านการวัดผลประเมินผล ของครูพลศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ด้านความคิดเห็นต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกีฬาดำ ได้แก่กลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคม กลุ่มโรคจิตอย่างอ่อนและกลุ่มที่มีความสามารถทางพลศึกษาดำ ครูพลศึกษาเห็นว่าความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนขึ้นอยู่กับตัวพยากรณ์โดยตรงกับอายุนักเรียน จำนวนรายวิชาที่เรียน ระดับชั้นเรียน รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางร่างกาย และการเตรียมตัวในการปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลูค; และ ซินแคลร์ (Luke; & Sinclair. 1996 : 31 – 46) ได้วิจัยเรื่อง ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ จากการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักศึกษา จำนวน 488 คน ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา และไม่มี ความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

ยี (Yi. 2005: 446 – A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของมาตรฐานการศึกษา ด้านการศึกษาของครูสอนพลศึกษาเกี่ยวกับ หลักสูตร ความร่วมมือ และผลของการเรียน” การศึกษานี้

มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์มาตรฐานการศึกษาชาติว่ามีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือไม่ และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเกี่ยวข้องกับมาตรฐานหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากผู้ที่มีส่วนร่วมจากผู้อำนวยการ 110 คน ที่กำลังทำงานอยู่ในสถาบันที่มีโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรของผู้อำนวยการในแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกัน การนำเทคโนโลยีมาใช้ทำให้เกิดผลกระทบในด้านการเปลี่ยนแปลงการสอน หลักสูตร และการเลือกเนื้อหาอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ เพียร์สัน ที่ชี้ให้เห็นว่า การวางแผน และการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ตามหลักสูตรเดิมตัวเลขที่จะสะท้อนออกมาเป็นเชิงบวก มีค่า 0.005 เมื่อมีการวางแผน และการสอน ตัวเลขที่สะท้อนออกมาเป็นลบ มีค่า 0.005 และสำหรับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เครื่องมือนี้แสดงให้เห็นความแตกต่างกัน 20.4%

งานวิจัยในประเทศ

กฤษณา อังตระกูล (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สภาพและความต้องการการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 450 คน เป็นชาย 215 คน หญิง 235 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและความต้องการการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546

ด้านครูผู้สอน โดยรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีสภาพเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.00 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 51.78

ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา โดยรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีสภาพเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.22 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.11

ด้านวิธีการสอน โดยรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีสภาพเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.67 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.78

ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีสภาพเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 91.33 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.22

อาทิพย์ โพธิ์กาศ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือมีความเชื่อมั่น 0.94 โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ สภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 450 เป็นชาย 321 คน หญิง 129 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความคิดเห็นว่า

1.1 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า การเรียนพลศึกษาทำให้เกิดทักษะทางการออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาและทำให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย

1.2 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับบุคลากรผู้สอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า อาจารย์พลศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีบุคลิกภาพและคุณสมบัติที่เหมาะสม

1.3 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า จำนวนอุปกรณ์และสถานที่ไม่มีความเพียงพอในการเรียนการสอนพลศึกษา

2. ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความต้องการแต่ละด้านดังนี้

2.1 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตร นักศึกษาต้องการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อให้เกิดทักษะ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความต้องการในระดับมาก

2.2 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านวิธีการสอน การวัดและการประเมินผล นักศึกษาต้องการทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบ มีความต้องการในระดับมาก

2.3 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านบุคลากรผู้สอน นักศึกษาต้องการให้ผู้สอนปรับตัวเข้ากับนักศึกษาได้ดีและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา มีความต้องการในระดับมาก

2.4 ความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาด้านอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาต้องการจำนวนสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา มีความต้องการในระดับมาก

อุดมศักดิ์ ภิรมย์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อทราบสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย 201 คน เพศหญิง 174 คน รวม 375 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบสำรวจและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ เสนอในรูปตารางและความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและความต้องการด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 33.33 ไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 66.67 อุปกรณ์มีความเพียงพอคิดเป็นร้อยละ 16.67 ไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 83.33 สิ่งอำนวยความสะดวกมีเพียงพอคิดเป็นร้อยละ 16.67 ไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 83.33

ความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาด้านสถานที่ที่ต้องการมากที่สุด คือ มีความเหมาะสมกับประเภทกีฬาคิดเป็นร้อยละ 71.73 อุปกรณ์พลศึกษาที่ต้องการมากที่สุดมีความทันสมัย คิดเป็นร้อยละ 33.07 ลูกฟุตบอลคิดเป็นร้อยละ 17.33 สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการมากที่สุด คือ มีน้ำดื่ม บริการคิดเป็นร้อยละ 33.07 เสื้อยืดแขนสั้นคอกลมคิดเป็นร้อยละ 24.53 กางเกงขาสั้นคิดเป็นร้อยละ 62.13 รองเท้าผ้าใบสีขาวมีเชือกผูกคิดเป็นร้อยละ 48.00 ถุงเท้าสีขาวสั้นคิดเป็นร้อยละ 55.47

สภาพและความต้องการด้านครูผู้สอน

สภาพในการเรียนการสอนพลศึกษาด้านครูผู้สอนมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง ครูผู้สอนมีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 33.33 ไม่เพียงพอคิดเป็นร้อยละ 66.67

ความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาด้านครูผู้สอนที่ต้องการมากที่สุด คือ ครูผู้สอนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 68.00 ครูผู้สอน 1 คนต่อนักเรียน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00

สภาพและความต้องการด้านผู้เรียน

สภาพในการเรียนการสอนพลศึกษาด้านผู้เรียน กิจกรรมมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 66.67 ไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 33.33 การเรียน 2 คาบต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม เวลาเรียนมีความเหมาะสมทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย

ความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาด้านผู้เรียนที่ต้องการมากที่สุด คือ การเรียนที่มีเวลาเพียงพอในการฝึกปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 51.47 กีฬาฟุตบอลคิดเป็นร้อยละ 19.20 การเรียน 2 ครั้งต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 36.00 การเรียนในวันศุกร์คิดเป็นร้อยละ 44.53 เวลา 14.40 – 15.30 น. คิดเป็นร้อยละ 47.73 ให้โรงเรียนจัดเวลาในการฝึกทักษะกีฬาเพิ่มหลังเลิกเรียนคิดเป็นร้อยละ 38.93

สภาพความต้องการการวัดและประเมินผล

สภาพในการเรียนการสอนพลศึกษาด้านการวัดและประเมินผลโดยการปฏิบัติมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 50.00 ไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 50.00 ข้อเขียนมีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 66.67 ไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 33.33 อัตราส่วนคะแนน 80 : 20 มีความเหมาะสม

ความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาด้านการวัดและประเมินผลที่ต้องการมากที่สุด คือ การปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 53.60 อัตราส่วนการปฏิบัติและข้อเขียน 90 : 10 คิดเป็นร้อยละ 28.53 วัดผลหลังการเรียนการสอนแต่ละทักษะคิดเป็นร้อยละ 33.60 วัดผลข้อเขียนกลางภาคและปลายภาคคิดเป็นร้อยละ 60.27 วัดผลข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยคิดเป็นร้อยละ 41.87

จันทนา น้อยพันธ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา พิจิตร ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 420 คน เป็นชาย 210 คน เป็นหญิง 210 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านหลักสูตร จุดมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.22

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับที่มาก คิดเป็นร้อยละ 57.57

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนพลศึกษา มีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.88

4. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียน

การสอน การวัดและประเมินผลพลศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.76

ชาญณรงค์ คำเพชร (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 จำนวน 375 คน เป็นชาย 145 คน หญิง 230 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9, 42.7, 44.5, และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8, และ 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.7, 41.8, 44.2, และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

กฤษณะ แซ่มเงิน (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 380 คน เป็นเพศชาย 161 คน เพศหญิง 219 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าของความถี่ และค่าร้อยละ นำมาเขียนเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ ด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความเห็นอยู่ในระดับมาก
3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5, 6, ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความเห็นอยู่ในระดับมาก

บรรยง บุษบงก์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จำนวน 357 คน เพศชาย 154 คน เพศหญิง 203 คน จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้สถิติที (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550

2.1 ตามตัวแปรเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอนพลศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ตัวแปรวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิสมาชาพลศึกษา และครูที่ไม่มีวุฒิสมาชาพลศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาไม่แตกต่างกัน

พิชญ์ สุธรรมานนท์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 390 คน เป็นนักเรียนชาย 195 คน และนักเรียนหญิง 195 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 มีดังนี้

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพความเป็นจริงโดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 70.35 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.52

2. ด้านครูผู้สอน สภาพความเป็นจริงโดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.33 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.62

3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สภาพความเป็นจริงโดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 75.07 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.83

4. ด้านการวัดและประเมินผล สภาพความเป็นจริงโดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.13 และมีความต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.35

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 จากจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 233 โรงเรียน มีนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 18,216 คน เป็นนักเรียนชาย 9,471 คน และนักเรียนหญิง 8,745 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี และ มอร์แกน (บุญส่ง โกสะ. 2542: 172; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. n.d.) ที่จำนวนประชากร 20,000 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 377 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) ดังนี้

1. กำหนดสัดส่วนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 30 ต่อ 1 โรงเรียน จาก 233 โรงเรียน ได้ 7 โรงเรียน
2. อำเภอในจังหวัดกระบี่มี 8 อำเภอ ผู้วิจัยกำหนดใช้ 7 อำเภอ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้อำเภอเมืองกระบี่ อำเภออ่าวลึก อำเภอปลายพระยา อำเภอเขาพนม อำเภอเหนือคลอง อำเภอคลองท่อม และอำเภอลำทับ
3. โรงเรียนที่อยู่ในแต่ละอำเภอใช้การสุ่มอย่างง่าย อำเภอละ 1 โรงเรียน ได้ดังนี้ อำเภอเมืองกระบี่ โรงเรียนบ้านคลองแห้ง อำเภอปลายพระยา โรงเรียนบ้านบางเหี้ยน อำเภอเขาพนม โรงเรียนบ้านห้วยเสียด อำเภอเหนือคลอง โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 1 อำเภอคลองท่อม โรงเรียนคลองพน และอำเภอลำทับ โรงเรียนบ้านลำทับ

4. สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แยกตามเพศและระดับชั้น
ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 1 และ ตาราง 2

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ชาย		หญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
โรงเรียนบ้านคลองแห้ง	84	14	90	14	174	28
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 1	215	34	188	30	403	64
โรงเรียนคลองพน	153	24	148	24	301	48
โรงเรียนบ้านลำทับ	218	35	189	30	407	65
โรงเรียนชุมชนอ่าวลึกเหนือ	254	40	220	35	474	75
โรงเรียนบ้านบางเหียน	171	27	142	23	313	50
โรงเรียนบ้านห้วยเสียด	168	26	144	24	312	50
รวม	1,263	200	1,121	180	2,384	380

ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ และระดับชั้น

โรงเรียน	ชาย			รวม	หญิง			รวม	รวมทั้งหมด
	ป.4	ป.5	ป.6		ป.4	ป.5	ป.6		
โรงเรียนบ้านคลองแห้ง	5	4	5	14	4	5	5	14	28
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 1	10	11	13	34	10	10	10	30	64
โรงเรียนคลองพน	6	10	8	24	6	8	10	24	48
โรงเรียนบ้านลำทับ	13	10	12	35	11	9	10	30	65
โรงเรียนชุมชนอ่าวลึกเหนือ	14	14	12	40	9	11	15	35	75
โรงเรียนบ้านบางเหียน	9	8	10	27	6	9	8	23	50
โรงเรียนบ้านห้วยเสียด	10	8	8	26	7	9	8	24	50
รวม	67	65	68	200	53	61	66	180	380

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สภาพและความต้องการการเรียนรู้ การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพและความต้องการการเรียนรู้ การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลทาง วิชาพลศึกษา แบบสอบถามแยกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

แบบสอบถามสภาพ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) คือ มีหรือไม่มี

มี หมายถึง มีสภาพการเรียนการสอนตามข้อคำถามนั้น หรือมีความเหมาะสม

ไม่มี หมายถึง ไม่มีสภาพการเรียนการสอนตามข้อคำถามนั้น หรือไม่มีความเหมาะสม

แบบสอบถามความต้องการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมายของปัญหา

โดยให้คะแนนตามน้ำหนักความสำคัญจากมากไปน้อยดังนี้

มากที่สุด ให้ 5 คะแนน หมายถึง มีความต้องการมากที่สุด

มาก ให้ 4 คะแนน หมายถึง มีความต้องการมาก

ปานกลาง ให้ 3 คะแนน หมายถึง มีความต้องการปานกลาง

น้อย ให้ 2 คะแนน หมายถึง มีความต้องการน้อย

น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน หมายถึง มีความต้องการน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2552: ออนไลน์)

4.21 - 5.00 หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

3.41 - 4.20 หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.61 - 3.40 หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. สร้างแบบสอบถามสภาพและความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา
3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้าง ให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบพิจารณาเนื้อหา เพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ตรวจสอบ ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84
7. นำแบบสอบถามที่ได้ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอหนังสือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำหนังสือไปโรงเรียนที่เก็บรวบรวมข้อมูล ในการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง และมีผู้ช่วยในการเก็บแบบสอบถาม แล้วเก็บแบบสอบถามคืนทั้งหมด
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 สภาพการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน

ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 มาแจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลตอนที่ 2 ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการ แล้วนำเสนอในรูปตาราง ประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ระหว่างเพศชาย กับ เพศหญิง โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แล้วนำมาเสนอในรูปความเรียง

5. เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ให้นำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean of Square)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

- นำข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
- นำข้อมูลตอนที่ 2 สภาพการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 มาแจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
- นำข้อมูลตอนที่ 2 ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
- เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ระหว่างเพศชาย กับ เพศหญิง โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แล้วนำมาเสนอในรูปแบบความเรียง
- เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน

ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ให้นำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

6. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆมาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 3 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับชั้น	เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
		n	%	n	%	n	%
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		67	17.63	53	13.95	120	31.58
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5		65	17.11	61	16.05	126	33.16
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6		68	17.89	66	17.37	134	35.26
รวม		200	52.63	180	47.37	380	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน จำแนกเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชาย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.63 และ หญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.95 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชาย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.11 และ หญิง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.95 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชาย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.89 และ หญิง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.37

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551

ตาราง 4 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา (n = 380)

สภาพ	มี		ไม่มี	
	n	%	n	%
1. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ ทางด้านสมรรถภาพทางกาย เช่น ความแข็งแรง ความเร็ว ความคล่องตัว	380	100.00	0	0.00
2. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ ทางด้านอารมณ์ เช่น ความเชื่อมั่น อึดกลั้น ไม่โกรธง่าย รู้จักควบคุม ตนเอง	328	86.32	52	13.68
3. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ ทางด้านจิตใจ เช่น มีเหตุผล เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว ำแรงแจ่มใส	337	88.68	43	11.32
4. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการ ทางด้านสังคม เช่น การอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีน้ำใจ รู้จักให้อภัย	362	95.26	18	4.74
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียน มีการพัฒนาทักษะกีฬาดีขึ้น	377	99.21	3	0.79
6. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย ได้ถูกต้อง	373	98.16	7	1.84
7. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัย เช่น มาเรียนตรงเวลา มีความกระตือรือร้น	325	85.53	55	14.47
8. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เช่น การมีวินัย เคารพกฎกติกา การรู้จักแพ้ ชนะ และอภัย	371	97.63	9	2.37
9. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เช่น หัวหน้ากลุ่มและสมาชิกร่วมมือกันทำงานจนสำเร็จ	348	91.58	32	8.42
10. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกา ในการเล่นหรือการแข่งขันกีฬา	378	99.47	2	0.53
รวม	3579	94.18	221	5.82

จากตาราง 4 แสดงว่า สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา
โดยรวม มีความเหมาะสม ร้อยละ 94.18

ตาราง 5 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา (n = 380)

สภาพ	มี		ไม่มี	
	n	%	n	%
1. มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เช่น การสไลด์ การกระโดด การก้ม การเหยียด การตี การเตะ	367	96.58	13	3.42
2. มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ เช่น กายบริหารประกอบเพลง กิจกรรมเข้าจังหวะ	336	88.42	44	11.58
3. มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎ กติกา การเล่นเกมและกีฬา	376	98.95	4	1.05
4. เนื้อหาวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีความรู้ และเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	375	98.68	5	1.32
5. เนื้อหาวิชาพลศึกษามีทั้งประเภททีม และบุคคล	370	97.37	10	2.63
6. เนื้อหาวิชาพลศึกษามีทั้งกีฬาไทย และกีฬาสากล	345	90.79	35	9.21
7. เนื้อหาวิชาพลศึกษา มีการสอนให้นักเรียน รู้หลักการออกกำลังกายได้ถูกวิธี	375	98.68	5	1.32
8. เนื้อหาวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีทักษะ ทางารออกกำลังกายและเล่นกีฬา	380	100.00	0	0.00
9. เนื้อหาวิชาพลศึกษาสอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	359	94.47	21	5.53
รวม	3283	95.99	137	4.01

จากตาราง 5 แสดงว่า สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสม ร้อยละ 95.99

ตาราง 6 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (n = 380)

สภาพ	มี		ไม่มี	
	n	%	n	%
1. ครูผู้สอนมีการแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	367	96.58	13	3.42
2. ครูผู้สอนมีความสามารถในการอธิบายและสาธิตทักษะกีฬาให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	372	97.89	8	2.11
3. ครูผู้สอนมีการแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมในการสอน	378	99.47	2	0.53
4. ครูผู้สอนมีอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส ขณะทำการสอน	369	97.11	11	2.89
5. ครูผู้สอนมีการพูดจาสุภาพเรียบร้อยในขณะที่ทำการสอน	371	97.63	9	2.37
6. ครูผู้สอนมีระเบียบวินัย และตรงต่อเวลา	363	95.53	17	4.47
7. ครูผู้สอนมีร่างกายแข็งแรง	377	99.21	3	0.79
8. ครูผู้สอนมีความเป็นกันเอง สนุกสนาน	364	95.79	16	4.21
9. ครูผู้สอนมีความเอาใจใส่ดูแลนักเรียนทุกคน	370	97.37	10	2.63
10. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอน ไม่ละทิ้งหน้าที่การสอน	369	97.11	11	2.89
11. ครูผู้สอนมีการให้คำปรึกษาและรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	369	97.11	11	2.89
รวม	4069	97.34	111	2.66

จากตาราง 6 แสดงว่า สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสม ร้อยละ 97.34

ตาราง 7 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา (n = 380)

รายการ	มี		ไม่มี	
	n	%	n	%
1. มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการเรียนการสอน	353	92.89	27	7.11
2. มีการใช้อุปกรณ์ประกอบในการอธิบาย และสาธิต ให้นักเรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้นักเรียนปฏิบัติตาม	367	96.58	13	3.42
3. มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 8-10 คน ในการฝึกปฏิบัติ	355	93.42	25	6.58
4. มีการสอนโดยวิธี การบรรยาย อธิบายและสาธิต	376	98.95	4	1.05
5. มีการแก้ไขข้อบกพร่องและแนะนำเพิ่มเติม ในการฝึกให้กับนักเรียน	368	96.84	12	3.16
6. กิจกรรมการเรียนการสอนมีเวลาฝึกปฏิบัติเพียงพอ	334	87.89	46	12.11
7. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น การแข่งขันในชั้นเรียน	359	94.47	21	5.53
8. มีการสรุปสิ่งที่เรียนไปแล้ว และแนะนำสรุปปฏิบัติ หลังเลิกเรียน	329	86.58	51	13.42
9. มีการสอนให้รู้จักวิธีป้องกันอุบัติเหตุจาก การเล่นกีฬาและเล่นด้วยความปลอดภัย	368	96.84	12	3.16
10. กิจกรรมการเรียนการสอนมีการศึกษาเพิ่มเติมจากวิดีโอ	197	51.84	183	48.16
11. มีการปลูกฝังลักษณะนิสัยต่าง ๆ ให้นักเรียน เช่น ความสามัคคี การรู้จักอดออม การเป็นผู้เล่น และผู้ดูที่ดี	369	97.11	11	2.89
12. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	378	99.47	2	0.53
รวม	4153	91.07	407	8.93

จากตาราง 7 แสดงว่า สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา
 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการสอนและ
 กิจกรรมพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสม ร้อยละ 91.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กิจกรรม
 การเรียนการสอนมีการศึกษาเพิ่มเติมจากวิดีโอ ไม่มีความเหมาะสม มากถึงร้อยละ 48.16

ตาราง 8 สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
 (n = 380)

สภาพ	มี		ไม่มี	
	n	%	n	%
1. มีการวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน	375	98.68	5	1.32
2. การวัดและประเมินผลทำให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	365	96.05	15	3.95
3. มีการแจ้งคะแนนที่ได้ให้นักเรียนทราบทุกครั้ง หลังการสอบ	314	82.63	66	17.37
4. มีการแจ้งวิธีการทดสอบ และเกณฑ์การให้คะแนน ในกิจกรรมที่เรียน	357	93.95	23	6.05
5. มีการใช้แบบทดสอบที่ตรงกับเนื้อหาการเรียน การสอน และการฝึกปฏิบัติ	365	96.05	15	3.95
6. มีการแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ	364	95.79	16	4.21
7. มีการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	343	90.26	37	9.74
8. มีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังเรียน	339	89.21	41	10.79
9. มีการอธิบายและสาธิตการปฏิบัติก่อนการทดสอบ	370	97.37	10	2.63
10. มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ความมีระเบียบวินัย เวลามาเรียน การแต่งกาย	340	89.47	40	10.53
11. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในทุกระดับชั้นเรียน	370	97.37	10	2.63
รวม	3902	93.35	278	6.65

จากตาราง 8 แสดงว่า สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา
 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและ
 ประเมินผลทางพลศึกษา โดยรวม มีความเหมาะสม ร้อยละ 93.35

ตาราง 9 ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 (n = 380)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา	4.07	0.49	มาก
2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา	4.13	0.50	มาก
3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	4.19	0.51	มาก
4. ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา	4.10	0.50	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา	4.08	0.53	มาก
รวม	4.11	0.44	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44

ตาราง 10 ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา (n = 380)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านสมรรถภาพทางกาย เช่น ความแข็งแรง ความเร็ว ความคล่องตัว	4.21	0.67	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ เช่น ความเชื่อมั่น อดทน ไม่โกรธง่าย รู้จักควบคุมตนเอง	3.78	0.82	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านจิตใจ เช่น มีเหตุผล เชื่อเพื่อพ่อแม่ ไม่เห็นแก่ตัว ร่าเริงแจ่มใส	3.93	0.93	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านสังคม เช่น การอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีน้ำใจ รู้จักให้อภัย	4.04	0.90	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะกีฬาดีขึ้น	4.33	0.77	มากที่สุด
6. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้อง	4.18	0.82	มาก
7. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัย เช่น มาเรียนตรงเวลา มีความกระตือรือร้น	3.75	0.92	มาก
8. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เช่น การมีวินัย เคารพกฎกติกา การรู้จักแพ้ ชนะ และอภัย	4.32	0.81	มากที่สุด
9. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เช่น หัวหน้ากลุ่มและสมาชิกร่วมมือกันทำงานจนสำเร็จ	3.89	0.87	มาก
10. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกาในการเล่นหรือการแข่งขันกีฬา	4.26	0.80	มากที่สุด
รวม	4.07	0.49	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ในข้อกิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะกีฬาดีขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.77

ตาราง 11 ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา (n = 380)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เช่น การสไลด์ การกระโดด การก้ม การเหยียด การตี การเตะ	4.17	0.79	มาก
2. มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ เช่น กายบริหารประกอบเพลง กิจกรรมเข้าจังหวะ	3.84	0.97	มาก
3. มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎ กติกา การเล่นเกมและกีฬา	4.22	0.82	มากที่สุด
4. เนื้อหาวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีความรู้ และเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	4.23	0.78	มากที่สุด
5. เนื้อหาวิชาพลศึกษามีทั้งประเภททีม และบุคคล	4.26	0.80	มากที่สุด
6. เนื้อหาวิชาพลศึกษามีทั้งกีฬาไทย และกีฬาสากล	3.96	0.92	มาก
7. เนื้อหาวิชาพลศึกษา มีการสอนให้นักเรียน รู้หลักการออกกำลังกายได้ถูกวิธี	4.24	0.76	มากที่สุด
8. เนื้อหาวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีทักษะ ทางการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	4.30	0.72	มากที่สุด
9. เนื้อหาวิชาพลศึกษาสอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	3.98	0.89	มาก
รวม	4.13	0.50	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ในข้อเนื้อหาวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีทักษะทางการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72

ตาราง 12 ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา (n = 380)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีการแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	4.15	0.86	มาก
2. ครูผู้สอนมีความสามารถในการอธิบายและสาธิตทักษะกีฬาให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	4.33	0.74	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนมีการแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมในการสอน	4.52	0.69	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนมีอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส ขณะทำการสอน	4.14	0.85	มาก
5. ครูผู้สอนมีการพูดจาสุภาพเรียบร้อยในขณะที่ทำการสอน	4.09	0.82	มาก
6. ครูผู้สอนมีระเบียบวินัย และตรงต่อเวลา	3.92	0.87	มาก
7. ครูผู้สอนมีร่างกายแข็งแรง	4.52	0.69	มากที่สุด
8. ครูผู้สอนมีความเป็นกันเอง สนุกสนาน	4.14	0.87	มาก
9. ครูผู้สอนมีความเอาใจใส่ดูแลนักเรียนทุกคน	4.16	0.83	มาก
10. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอนไม่ละทิ้งหน้าที่การสอน	4.11	0.86	มาก
11. ครูผู้สอนมีการให้คำปรึกษาและรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	4.01	0.93	มาก
รวม	4.19	0.51	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ในข้อครูผู้สอนมีการแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมในการสอน และครูผู้สอนมีร่างกายแข็งแรง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69

ตาราง 13 ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา (n = 380)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการเรียนการสอน	4.09	0.88	มาก
2. มีการใช้อุปกรณ์ประกอบในการอธิบาย และสาธิตให้นักเรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้นักเรียนปฏิบัติตาม	4.28	0.79	มากที่สุด
3. มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 8-10 คน ในการฝึกปฏิบัติ	3.97	0.97	มาก
4. มีการสอนโดยวิธี การบรรยาย อธิบายและสาธิต	4.19	0.79	มาก
5. มีการแก้ไขข้อบกพร่องและแนะนำเพิ่มเติมในการฝึกให้กับนักเรียน	4.13	0.81	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนมีเวลาฝึกปฏิบัติเพียงพอ	4.04	0.77	มาก
7. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น การแข่งขันในชั้นเรียน	4.09	0.90	มาก
8. มีการสรุปสิ่งที่เรียนไปแล้ว และแนะนำสรุปปฏิบัติหลังเลิกเรียน	3.86	0.99	มาก
9. มีการสอนให้รู้จักวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬาและเล่นด้วยความปลอดภัย	4.35	0.80	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนการสอนมีการศึกษาเพิ่มเติมจากวิดีโอ	3.62	1.20	มาก
11. มีการปลูกฝังลักษณะนิสัยต่าง ๆ ให้นักเรียน เช่น ความสามัคคี การรู้จักอดออม การเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี	4.13	0.88	มาก
12. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	4.42	0.77	มากที่สุด
รวม	4.10	0.50	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ในข้อกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.77

ตาราง 14 ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
 (n = 380)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มีการวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน	4.17	0.76	มาก
2. การวัดและประเมินผลทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเรียนมากขึ้น	4.10	0.77	มาก
3. มีการแจ้งคะแนนที่ได้ให้นักเรียนทราบทุกครั้งหลังการสอบ	3.91	1.01	มาก
4. มีการแจ้งวิธีการทดสอบ และเกณฑ์การให้คะแนน ในกิจกรรมที่เรียน	4.03	0.88	มาก
5. มีการใช้แบบทดสอบที่ตรงกับเนื้อหาการเรียน การสอน และการฝึกปฏิบัติ	4.12	0.81	มาก
6. มีการแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ	4.22	0.84	มากที่สุด
7. มีการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	3.94	0.87	มาก
8. มีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังเรียน	4.01	0.88	มาก
9. มีการอธิบายและสาธิตการปฏิบัติก่อนการทดสอบ	4.14	0.88	มาก
10. มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ความมีระเบียบวินัย เวลาเรียน การแต่งกาย	4.05	0.98	มาก
11. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในทุกระดับชั้นเรียน	4.20	0.92	มาก
รวม	4.08	0.53	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลทาง
 พลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 เท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ในข้อมีการแจ้งให้นักเรียน
 ทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.77

ตาราง 15 เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสื่อสารการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n=200)		หญิง (n=180)		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา	4.05	0.46	4.09	0.52	0.80	.427
2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา	4.15	0.47	4.11	0.54	0.80	.422
3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	4.18	0.50	4.20	0.52	0.51	.612
4. ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา	4.12	0.47	4.07	0.54	0.90	.368
5. ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา	4.08	0.51	4.09	0.55	0.14	.889
รวม	4.12	0.41	4.11	0.46	0.06	.950

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ความต้องการการเรียนรู้การสื่อสารการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 ของนักเรียนชาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41 และนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 จากการทดสอบความแตกต่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนรู้การสื่อสารการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา

รายการ	ป.4 (n=120)		ป.5 (n=126)		ป.6 (n=134)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา	4.15	0.55	4.01	0.48	4.05	0.43
2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา	4.26	0.50	4.03	0.51	4.12	0.48
3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	4.30	0.48	4.10	0.52	4.17	0.50
4. ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา	4.19	0.53	4.01	0.51	4.10	0.46
5. ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา	4.15	0.57	3.97	0.55	4.13	0.45
รวม	4.21	0.46	4.02	0.45	4.11	0.38

จากตาราง 16 แสดงว่า ความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระดับ ปีการศึกษา 2551 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 และนักเรียนชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38

ตาราง 17 เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรระดับการศึกษา

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.25	0.63	2.62	.074
	ภายในกลุ่ม	377	89.93	0.24		
2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	3.35	1.67	6.79*	.001
	ภายในกลุ่ม	377	93.00	0.25		
3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.50	1.25	4.94*	.008
	ภายในกลุ่ม	377	95.60	0.25		
4. ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.02	1.01	4.02*	.019
	ภายในกลุ่ม	377	94.64	0.25		
5. ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.43	1.21	4.40*	.013
	ภายในกลุ่ม	377	103.95	0.28		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.12	1.06	5.72*	.004
	ภายในกลุ่ม	377	69.74	0.18		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา ที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้ พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551
ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษาปีที่ 4	ประถมศึกษาปีที่ 5	ประถมศึกษาปีที่ 6
	$\bar{x}$	4.26	4.03	4.12
ประถมศึกษาปีที่ 4	4.26	-	0.23*	0.14
ประถมศึกษาปีที่ 5	4.03	-	-	0.09
ประถมศึกษาปีที่ 6	4.12	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนรู้ พลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้ พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551
ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 4 ประถมศึกษาปีที่ 5 ประถมศึกษาปีที่ 6		
	$\bar{x}$	4.30	4.10 4.17
ประถมศึกษาปีที่ 4	4.30	-	0.20* 0.13
ประถมศึกษาปีที่ 5	4.10	-	- 0.07
ประถมศึกษาปีที่ 6	4.17	-	- -

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนรู้ พลศึกษา ด้าน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้
ผลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551
ด้านการสอนและกิจกรรมผลศึกษา

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 4 ประถมศึกษาปีที่ 5 ประถมศึกษาปีที่ 6		
	$\bar{x}$	4.19	4.01 4.10
ประถมศึกษาปีที่ 4	4.19	-	0.18* 0.09
ประถมศึกษาปีที่ 5	4.01	-	- 0.09
ประถมศึกษาปีที่ 6	4.10	-	- -

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนรู้ ด้านการ
สอนและกิจกรรมผลศึกษา ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้
ผลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551
ด้านการวัดและประเมินผลทางผลศึกษา

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 4 ประถมศึกษาปีที่ 5 ประถมศึกษาปีที่ 6			
	$\bar{x}$	4.15	3.97	4.13
ประถมศึกษาปีที่ 4	4.15	-	0.18*	0.02
ประถมศึกษาปีที่ 5	3.97	-	-	0.16*
ประถมศึกษาปีที่ 6	4.13	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนรู้
ด้านการวัดและประเมินผลทางผลศึกษา ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกับ นักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 4 และ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนรู้
พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระยะปี ปีการศึกษา 2551

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 4 ประถมศึกษาปีที่ 5 ประถมศึกษาปีที่ 6			
	$\bar{x}$	4.21	4.02	4.11
ประถมศึกษาปีที่ 4	4.21	-	0.19*	0.10
ประถมศึกษาปีที่ 5	4.02	-	-	0.09
ประถมศึกษาปีที่ 6	4.11	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนรู้ของ
นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

นักเรียนไม่ได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะใดๆ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551

2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา กระบี่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 380 คน เป็นนักเรียนชาย 200 คน และนักเรียนหญิง 180 คน ได้มา โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งออกเป็น

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 ระดับการศึกษา

1.2.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.2.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.2.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551

สมมุติฐานในการวิจัย

1. สภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา เพศชาย กับเพศหญิง แตกต่างกัน

2. สภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างชั้นปี แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่องสภาพและความต้องการการเรียนรู้ การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ ตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพและความต้องการการเรียนรู้ การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา
2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา
3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
4. ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา
5. ด้านการวัดและประเมินผลทางวิชาพลศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอหนังสือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยนำหนังสือไปยังโรงเรียนที่เก็บรวบรวมข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และมีผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจความสมบูรณ์ถูกต้อง นำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลตอนที่ 2 สภาพการเรียนรู้ การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 มาแจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลตอนที่ 2 ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความต้องการ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ระหว่างเพศชาย กับ เพศหญิง โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แล้วนำมาเสนอในรูปแบบความเรียง

5. เปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่ได้ผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ให้นำไปทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน ทั้งหมด 380 คน จำแนกเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชาย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.63 และ หญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.95 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชาย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.11 และ หญิง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.95 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชาย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.89 และ หญิง จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.37

2. สภาพที่เป็นจริงของการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา พลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ทางพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 94.14, 95.99, 97.34, 91.07, 93.35

3. ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ใน โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่า เฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44

3.1 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความ ต้องการมากที่สุด ในข้อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะกีฬา ดีขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

3.2 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ในเนื้อหาวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีทักษะทางการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

3.3 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ในข้อครูผู้สอนมีการแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน และครูผู้สอนมีร่างกายแข็งแรง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69

3.4 ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ในข้อกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

3.5 ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ในข้อมีการแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

4. เปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551

4.1 ตามตัวแปรเพศ ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ของนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 และนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 จากการทดสอบความแตกต่างพบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ไม่แตกต่างกัน

4.2 ตามตัวแปรระดับการศึกษา ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 จากการทดสอบความแตกต่างพบว่า ค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้

พลศึกษา ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา ที่ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ของความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ พลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

4.2.1 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.2 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.3 ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3.4 ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สภาพและความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 สามารถอภิปรายผลโดยจำแนกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา

สภาพการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสม คือ การเรียนวิชาพลศึกษามีช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านอารมณ์ ด้านทักษะ พลศึกษาทำให้นักเรียนมีน้ำใจ รู้จักแพ้ ชนะและอภัย มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี อีกทั้งการเรียนพลศึกษาทำให้เกิดความสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับ กวิน คเชนทร์เดชา (2545: 83) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนพลศึกษาไว้ว่า ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเมื่อนักเรียนได้เรียนครบตามหลักสูตรแล้ว ควรจะเกิดพัฒนาการใน 3 ด้าน ต่อไปนี้คือ 1) พัฒนาการทางร่างกาย ได้แก่ สมรรถภาพทางกายทั่วไป การควบคุมกลไกการเคลื่อนไหวและในด้านต่าง ๆ 2) การมีความรู้ ความเข้าใจ ได้แก่ คุณค่าของกิจกรรมพลศึกษา เกม และกีฬา และมีความเข้าใจถึงวิธีการเล่นเกม

และกีฬาเป็นอย่างไร 3) การมีทัศนคติและชื่นชอบในกิจกรรมพลศึกษา เกม และกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และมีความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรมและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนมีความต้องการให้การเรียนการสอนพลศึกษา ช่วยพัฒนาทักษะกีฬา พัฒนาการทางด้านสมรรถภาพทางกาย เช่น ความแข็งแรง ความเร็ว ความคล่องตัว ช่วยให้มีน้ำใจนักกีฬา และมีความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกา ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ วาสนา คุณาภิลิทธิ์ (2539: 32) ที่กล่าวไว้ว่า พลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาต่าง ๆ เป็นสื่อของการเรียน และนักเรียนจะมีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ จากการที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ โพธิ์กาศ (2547: บทคัดย่อ) พบว่า สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความเห็นว่าการเรียนการสอนพลศึกษาทำให้เกิดทักษะทางการออกกำลังกาย การเล่นเกมกีฬาและทำให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

สภาพการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสม คือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีทักษะการออกกำลังกายและเล่นเกมกีฬารเรียนพลศึกษาทำให้นักเรียนรู้หลักการออกกำลังกายได้ถูกวิธี มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎ กติกา อีกทั้งหลักสูตรยังได้กำหนดเนื้อหาได้เหมาะสมกับวัย เพศ และระดับการศึกษา ทั้งนี้เพราะ ครูพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ได้ผ่านการเข้าอบรมหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ที่กรมวิชาการแจกให้ทุกโรงเรียน เช่น คู่มือการใช้หลักสูตร แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ทำให้ครูแยกแยะหลักเกณฑ์และเนื้อหาได้สอดคล้องในทุกระดับชั้น เนื้อหาวิชาพลศึกษาจึงสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน ทั้งการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย เกม และกีฬาต่าง ๆ สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนต้องการให้เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยทำให้มีทักษะทางการออกกำลังกายและเล่นเกมกีฬาทั้งประเภททีม และบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการออกกำลังกาย หรือการเคลื่อนไหวร่างกายเป็น

ธรรมชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ดังที่ เสถียร เหลืองอร่าม; และนิพนธ์ คันทะเสวี (ประพนธ์ พูลลาภ. 2550: 7-8; อ้างอิงจาก เสถียร เหลืองอร่าม. 2525: 10 - 18 ; และนิพนธ์ คันทะเสวี. 2528: 71)

ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ทางด้านร่างกาย หรือความต้องการทางสรีระไว้ว่า เป็นความต้องการทางชีววิทยา หรือ ความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานอันดับแรกหรือขั้นต่ำสุดของมนุษย์ เช่น การเคลื่อนไหวทางร่างกาย ฯลฯ เป็นความต้องการที่มนุษย์ทุกคนจะขาดไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณา อึ้งตระกูล (2547: บทคัดย่อ) พบว่า ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาโดยรวมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีสภาพเหมาะสมและมีความต้องการในระดับมาก

3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

สภาพการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสม คือ ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน มีร่างกายแข็งแรง ทำให้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือการสาธิตทักษะกีฬาทำได้คล่องแคล่ว อีกทั้งต้องมีบุคลิกและสุขภาพที่ดี เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 320) กล่าวว่า เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา โดยครูต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ นอกจากนั้น อุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว โต๊ะ เก้าอี้ ก็ต้องสะอาดเรียบร้อยด้วย การปฏิบัติได้เช่นนี้ไม่ใช่เกิดประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แต่ยังเกิดประโยชน์และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่เพื่อนร่วมอาชีพด้วย ต้องพยายามระลึกไว้เสมอว่า ผู้ที่สูญเสียบุคลิกภาพของตนเองย่อมสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่าง

ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ครูพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ มีความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี มีความสามารถในการวิชาที่สอน สามารถอธิบายและสาธิตทักษะกีฬาให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย แต่งกายเรียบร้อยเหมาะสมในการสอน มีอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส พุดจาสุภาพ ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ ครูพลศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนพลศึกษาที่ทำให้นักเรียนมีความต้องการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 319 – 321) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดีมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อยและการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้ให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากฝึกหรืออยากเล่นกีฬาต่อไป มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง

แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับเวลาและสถานที่ มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้นักเรียน มีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจนักกีฬาอยู่เสมอ และเป็นผู้ที่มีลักษณะความเป็นผู้นำ

4. ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา

สภาพการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่ การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสม คือ กิจกรรมการเรียนมีความสนุกสนาน เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่อยากเรียนรู้ อยากเล่นเพื่อความ สนุกสนาน ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทำให้นักเรียนอยากเข้าร่วมกิจกรรม และมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรม พลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529: 198) กล่าวว่า ครูพลศึกษาต้องสามารถสอนได้ เป็นอย่างดี ความรู้ ความต้องการ ความสนใจ เข้าใจถึงพัฒนาการของเด็กในวัยต่าง ๆ รู้จักเลือก กิจกรรมให้เด็กอย่างเหมาะสม รู้จักลำดับการสอน จัดกิจกรรมให้เด็กสนุกสนาน เพลิดเพลินกับกิจกรรม การเรียน นอกจากนี้ยังเข้าใจถึงวิธีสอน การกำหนดเวลาในการสอนได้อย่างเหมาะสม

ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก คือ ต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน มีการสอนให้รู้จักวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬาและเล่นด้วยความปลอดภัย การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างมากในการสอนวิชาพลศึกษา การอธิบายและ การสาธิตทักษะให้นักเรียนดูก่อนทำการฝึกและให้นักเรียนปฏิบัติตาม ทำให้นักเรียนมีทักษะการเล่น อย่างถูกวิธี กิจกรรมการเรียนการสอนมีความปลอดภัย มีความสนุกสนาน ส่งผลให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความกระตือรือร้น และต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาต่อไป ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (บรรยง บุษบงก์. 2550: 57-58; อ้างอิงจาก วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2521 : 106) ให้ ความเห็นว่า นักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในวัยเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจเต็ม ไปด้วยความอยากรู้ อยากเห็นและมีความต้องการในการเคลื่อนไหว และทักษะกีฬาต่าง ๆ เป็นอย่าง มาก จึงควรให้ครูพลศึกษาที่มีความรู้และความเข้าใจในวิชาทางด้านนี้อย่างแท้จริง

5. ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

สภาพการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่ การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสม คือ มีการแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ การวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหาและ กิจกรรมการเรียนการสอน มีการอธิบายและสาธิตการปฏิบัติก่อนการทดสอบ อาจเป็นเพราะว่า จากการที่ครูพลศึกษาในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ผ่านการอบรมการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ทำให้มีความรู้ความเข้าใจ

ในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา และประเมินผลได้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการสอนและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจนจุดประสงค์ในวิชาที่สอน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 183) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล คือ เพื่อช่วยให้ทราบถึงสถานภาพของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยที่ผลของคะแนนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ยังช่วยครูในการแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ และเพื่อให้สามารถประเมินผลการเรียนของนักเรียน และการสอนของครูได้ ทำให้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป และ จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529: 309) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดผลของการพลศึกษาไว้ว่า เมื่อผู้สอนทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนแล้วทำให้ผู้เรียนทำอะไร้ทำการสอน โดยจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้อย่างเต็มที่แล้วเราก็ต้องตรวจดูว่าผู้เรียนได้ผลตามความหวังที่ตั้งไว้เพียงใด เราก็ตั้งจุดมุ่งหมายของการวัดผลให้สอดคล้องกัน จุดมุ่งหมายของการสอนระดับนั้น ๆ ในการวัดผลทางพลศึกษานั้นจึงต้องตั้งจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการจะทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทางพลศึกษาเพียงใดเพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีสุขภาพและสมรรถภาพทางร่างกายแข็งแรงเพียงใด ภายหลังจากเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาเรียบร้อยแล้ว เพื่อต้องการจะทราบว่าผู้เรียนได้รับผลสัมฤทธิ์ทางทักษะและความสามารถทางกีฬาเพียงใด เพื่อต้องการจะทราบนักเรียนได้เรียนรู้ถึงความเสียสละ ความอดทนช่วยเหลืออารี ร่วมมือกับเพื่อนร่วมทีม และแสดงน้ำใจนักกีฬาเพียงใดเพื่อจะทราบความซื่อซึ้งและทัศนคติ (เจตคติ) ที่มีต่อการกีฬาและการพลศึกษาเพียงใด มีความสนใจต่อการใช้เวลาว่างในทางกีฬาเพียงใด

ความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551 ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่าโดยรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการวัดผลและประเมินผลการเรียนพลศึกษานั้นเอง และการวัดผลนั้นไม่มีประโยชน์มากมาย ทั้งกับนักเรียน และครูผู้สอนอีกด้วย ดังที่ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526: 10) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลประเมินผลทางพลศึกษา ได้แก่ ช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น ช่วยในการแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ และสะดวกในการจัดกลุ่ม สามารถประเมินผลการเรียนและการสอนของครูได้ สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง และเป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอนโดยการสร้างสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งให้นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

6. เปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสนทนาการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551

6.1 ตามตัวแปรเพศ

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีความต้องการการเรียนรู้การสนทนา
การเรียนรู้พลศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า
ครูพลศึกษาในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ มีการอบรมหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ
ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาทำให้มีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมาย
พลศึกษา การจัดเนื้อหาและกิจกรรมพลศึกษาได้สอดคล้องกับลักษณะความต้องการและความสนใจ
ของผู้เรียน ซึ่งเป็นนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 และคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น วัย
รวมทั้งสนองต่อความต้องการและความสามารถของนักเรียนชายและหญิง ซึ่ง อวย เกตุสิงห์ (2552:
ออนไลน์) กล่าวว่า เด็กในวัยประถม (อายุ 7 – 12 ปี) ควรมีเวลาเรียนพลศึกษาสัปดาห์ละ 2-3 ชั่วโมง
และเล่นกีฬาที่ยากขึ้นเป็นลำดับ ให้เหมาะสมกับสมองและร่างกาย การวิ่งและการกระโดดช่วยเสริม
การเติบโตและทำให้ความอดทนดีขึ้นเรื่อย ๆ ในวัยนี้ยังไม่ต้องแยกเด็กชายกับเด็กหญิง แต่ต้องระวังการ
เล่นหนักเกินไป และจรรยา แก่นวงศ์คำ (2517: 44) กล่าวว่า เมื่อเด็กโตขึ้น ความสามารถของเด็กจะ
เปลี่ยนแปลงไปได้ เด็กชายและเด็กหญิงจะมีความสามารถแตกต่างกัน เมื่อมีวุฒิภาวะ (Mature)
โปรแกรมทางพลศึกษาที่ดี ควรจะมีการยืดหยุ่นพอเพียงในการที่จะปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับ
ความสามารถที่แตกต่างกัน ทั้งเด็กที่มีระดับอายุเดียวกัน และระดับอายุต่างกัน และประสาร ทิพย์ธารา
(2520: 52) ได้กล่าวถึงครูผู้สอนเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กเกิดความพร้อมได้ กล่าวคือ
ครูจะต้องมีความสามารถในการสอน มีบุคลิกภาพดีเป็นที่น่าเลื่อมใสและศรัทธาของผู้เรียน มีความรู้
ความเข้าใจและสามารถใช้จิตวิทยาในการสอนเด็ก สิ่งทีกล่าวนี้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนสนใจและ
กระตือรือร้น

6.2 ตามตัวแปรระดับการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการการเรียนรู้การสนทนา
การเรียนรู้พลศึกษา โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ยกเว้นด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อายุหรือระดับ
การศึกษาเป็นปัจจัยที่บอกถึงประสบการณ์ในการเรียนรู้ การรับรู้ที่แตกต่างกัน เนื่องจากนักเรียน
แต่ละวัยจะให้ความสนใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น ปัจจัยด้านอายุหรือระดับการศึกษา
มีผลต่อความต้องการ ความสนใจ ความรู้สึกลึกซึ้ง และความพึงพอใจ ซึ่ง จรรยา แก่นวงศ์คำ (2517:
43 – 46) กล่าวว่า เด็กจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อมีจุดมุ่งหมายและมีความสนใจ ถ้าเลือกกิจกรรมตาม

ความสนใจและความต้องการของเด็ก ความสนใจในการเล่นจะเปลี่ยนแปลงไปตามระดับอายุ ดังนั้น โปรแกรมพลศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย เด็กเล็ก ๆ ต้องการเล่นกิจกรรมที่ต้องใช้กล้ามเนื้อใหญ่ ๆ เมื่อเด็กโตขึ้นเด็กต้องการกิจกรรมที่ยากขึ้น เทคนิควิธีการมากขึ้น เพื่อช่วยในการพัฒนาการทางด้านสังคมจิตใจ และร่างกายให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจ โดย ซิกมันด์ ฟรอยด์ (สฤณี ยีรดากร. 2526: 25 – 28; อ้างอิงจาก Sigmund Freud) กล่าวถึงความสำคัญของ ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมมีผลต่อลักษณะพัฒนาการ และบุคลิกภาพในวัยที่เจริญเติบโต โดย พัฒนาการทางด้านร่างกายมีบทบาทกับพัฒนาการทางด้านจิตใจกล่าวว่าบุคคลจะต้องพยายามหา สิ่งต่าง ๆ มาสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายอยู่เสมอในทุกขั้นของการพัฒนา นับตั้งแต่แรกเกิด หากความต้องการไม่ได้รับการสนองตอบในขั้นหนึ่งขั้นใดจะเป็นเหตุให้บุคคลเกิดการ “ชะงัก” (Fixation) กับการพัฒนาขั้นต่อไป นอกจากนั้น ประสาร ทิพย์ธรา (2520: 92) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงตามอายุ ความสนใจของคนเราจะเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางกาย และสมอง ตัวอย่างเช่น การเล่นของเด็ก เด็กเล็ก ๆ จะสนใจเฉพาะการเล่นที่มีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่ไม่ ยาก ไม่ซับซ้อน เพราะร่างกายและสมองยังไม่เจริญเติบโตเพียงพอ แต่เมื่อเด็กโตขึ้น ความสามารถมี มากขึ้น ก็เริ่มสนใจการเล่นที่ยากขึ้น มีกติกามากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ครูที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่อง กระบวนการคิด ความแตกต่างที่สำคัญคือ ความสามารถทางสติปัญญาด้านการคิด ซึ่งเด็กแต่ละคน จะมีพัฒนาการในระดับขั้นที่แตกต่างกัน นอกจากนี้เด็กแต่ละคนยังแตกต่างกันในสไตล์การคิด (Cognitive Style) ซึ่งเป็นลักษณะหรือแบบเฉพาะตัวที่แต่ละคนจะรับรู้ข้อมูล การจัดระเบียบสารข้อมูล และกระบวนการประสานข้อมูลต่าง ๆ ครูที่มีประสิทธิภาพย่อมตระหนักถึงความแตกต่างเหล่านี้ เพื่อใช้เป็นกรอบในการวางแผนการสอน

หลักการทางจิตวิทยาการศึกษาประการหนึ่งที่ครูต้องนำไปพิจารณาตัดสินใจว่าจะสอน อย่างไร ก็คือ หลักการเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูมักพบเสมอว่า วิธีการที่ได้ผลดีกับเด็ก ระดับอายุหนึ่ง หรือระดับชั้นหนึ่ง อาจใช้ไม่ได้เลย หรือใช้ได้น้อยกว่าเด็กอีกระดับอายุหรือระดับ ชั้นหนึ่ง ทั้งนี้เพราะเด็กแต่ละกลุ่มหรือแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันหลายประการ เช่น สไตล์การ เรียน (Learning Style) แรงจูงใจ ความถนัด ฉะนั้นครูจะต้องพิจารณาปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้ เหมาะสมกับผู้เรียน (ประสาธ อิศรปริดา. 2547: 19 – 22) สอดคล้องกับแนวคิดของกาเย่; และ ดริสคอลล์ (ประสาธ อิศรปริดา. 2547: 20 -21; อ้างอิงจาก Gagne; & Driscoll. 1988) ได้กล่าวว่า ครูที่มีประสิทธิภาพ จะตระเตรียมการสอนได้อย่างเหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน ผู้เรียนจะได้รับ ความสุขและพอใจในสิ่งที่ตนทำได้ ต่างจากครูที่ไม่มีประสิทธิภาพที่เด็กจะเรียนด้วยความเบื่อหน่าย หรือเกิดความคับข้องใจตลอดเวลา เนื่องจากครูสอนเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถของ

ผู้เรียน และกระทรวงศึกษาธิการ (2545: 52-53) กล่าวว่า หลักการสอนพลศึกษากำหนดโดยครูสร้างสถานการณ์ของการเรียนรู้ที่ดีที่สุดให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน โดยให้มีความสอดคล้องกับลักษณะ ความต้องการ และความแตกต่างของนักเรียนแต่ละระดับชั้น วัย เพศ วุฒิภาวะ และสอดคล้องกับ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก หลักการสอนพลศึกษาจึงมีความเกี่ยวข้องกับวิธีการสอน และการบริหารการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ผู้ที่สนใจ และผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าได้นำไปใช้เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ ความแตกต่างของนักเรียนแต่ละระดับชั้น วัย เพศ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุตามความมุ่งหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการอบรมครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในระดับประถมศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเทคนิคและวิธีการสอน การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพและความต้องการการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ช่วงชั้นอื่นๆ
 2. ควรศึกษาปัญหาในการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของครูพลศึกษาช่วงชั้นที่ 2
- ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551

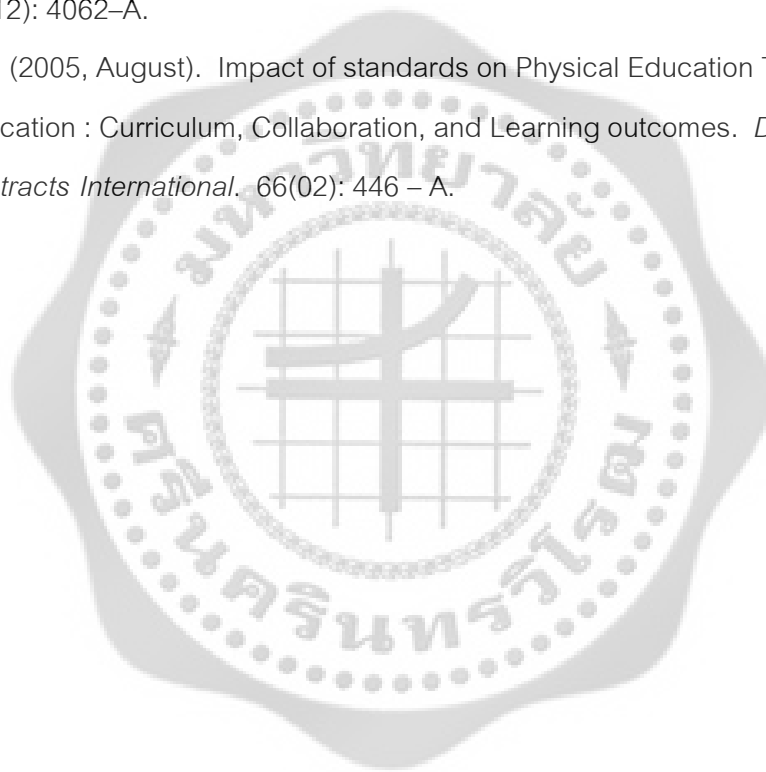
บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา. (2544). รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการและความคิดเห็นที่มีต่อการพลศึกษาของประชาชน. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544ก). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษา และพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544ข). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- . (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กฤษณะ แซ่มเงิน. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2549. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา อังตระกูล. (2547). สภาพและความต้องการการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2546. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กวิน คเชนทร์เดชา. (2545). พลศึกษา : การสอนเพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย. ใน ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพ และลักษณะนิสัย : ศิลปะ ดนตรี กีฬา. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. หน้า 83. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช สำนักพิมพ์.
- จรรยา แก่นวงศ์คำ. (2517). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- . (2529). วิธีสอนวิชาเอก (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จันทนา น้อยพันธ์. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2547. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- จำเนียร ศิลปวานิช. (2538). *หลักและวิธีการสอน*. กรุงเทพฯ : เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์.
- ชมรมพัฒนาความรู้ ด้านระเบียบกฎหมาย. (2545). *การพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษาตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ*. ชัยนาท: ชมรมฯ.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2548). *ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรยง บุญบัง. (2550). *ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- บุญส่ง โกสละ. (2542). *วิธีวิจัยทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- ประพนธ์ พูลลาภ. (2550). *สภาพและความต้องการของประชาชนที่มีต่อการให้บริการการออกกำลังกายของสถานการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี ปี พ.ศ.2550*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2547). *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสาร ทิพย์ธารา. (2520). *เอกสารประกอบการศึกษา วิชาจิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชญ์ สุธรรมานนท์. (2550). *สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรชาติ ชลาศัย. (2532). *เอกสารประกอบการเรียนวิชา พล 102 การจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). *หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2527). *หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาภกิจสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2552). *ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.thaiedresearch.org/article/detail.php?id=92>

- วิภาพร มาพบสุข. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สมคิด ชิดประสงค์. (2521). *หลักการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2546, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วารสารประชาศึกษา เพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. 53(3): 3-4.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักส่งเสริมและพัฒนาอันันทนาการ. (2550). *คู่มือการจัดกิจกรรมนันทนาการ*. กรุงเทพฯ: สำนักสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา.
- สุชา จันทรเฒ. (2539). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุณีย์ ธีรดากร. (2526). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.
- สุวิมล ตั้งสัจจพจน์. (2526). *การวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เอนก เพียรอนุกุลบุตร. (2524). *การวัดและประเมินผลทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาทิตย์ โพธิ์กาศ. (2547). *สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อน.
- อุดมศักดิ์ ภิรมย์. (2547). *สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนคาทอลิกสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อวย เกตุสิงห์. (2552). *อายุกับการออกกำลังกาย*. สืบค้นเมื่อ 27/4/2552, จาก <http://www.pantown.com/board.php?id=28132&area=3&name=board1&topic=95&action=view>.
- Folsom Meek. Sherry L. (1995, October). Attitudes of Preservice Physical Education Teacher Toward Teaching Students With Mild Disabilities. *Journal of Physical. Recreation, and Dance*. 11(68): 32-40.

- Lay Field, Deanna Paulette. (1995, January). Relationship Between Class Size and Attitudes Toward Physical Education of fifth – grad Student. *Dissertation Abstracts International*. 33(03): 0925 – A.
- Luke, M.D.; & Gary, D. Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescents Attitudes Toward School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*. P. 31 – 46.
- Wolf, Deborah Wilson. (1990, June). Elementary Physical Education Programs : Impact on Students (Curriculum Assessment). *Dissertation Abstracts International*. 51(12): 4062–A.
- Yi, Xiangren. (2005, August). Impact of standards on Physical Education Teacher Education : Curriculum, Collaboration, and Learning outcomes. *Dissertation Abstracts International*. 66(02): 446 – A.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
สภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระบี่
ปีการศึกษา 2551

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระบี่ ปีการศึกษา 2551 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและความต้องการการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาระบี่ ปีการศึกษา 2551 โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา
2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา
3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
4. ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา
5. ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

กรุณาตอบแบบสอบถามตามคำชี้แจงทุกข้อตามความต้องการที่เป็นจริง

นายยงยุทธ หนูสงค์
 นิสิตรดับปริญญาโท สาขาพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับชั้น

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

() ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและความต้องการการเรียนรู้การสนทนาสาระการเรียนรู้พลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษากระบี่ ปีการศึกษา 2551

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่กำหนดให้ ตามสภาพความเป็นจริง และระดับความต้องการ ตามความคิดของนักเรียน

ตัวอย่าง

รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
○ กิจกรรมการเรียนรู้การสนทนาเกมประกอบในการฝึกทักษะทางกีฬา	☐ มี ☒ ไม่มี	✓				

จากตัวอย่าง หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่า สภาพที่เป็นจริงในการกิจกรรมการเรียนรู้การสนทนาไม่มีเกมประกอบในการฝึกทักษะทางกีฬาและมีความต้องการ ให้มีเกมประกอบในการฝึกทักษะทางกีฬาในระดับมากที่สุด

1) ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับความต้องการ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านสมรรถภาพทางกาย เช่น ความแข็งแรง ความเร็ว ความคล่องตัว	☐ มี ☐ ไม่มี					
2	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ เช่น ความเชื่อมั่น ออกกำลังกาย ไม่โกรธง่าย รู้จักควบคุมตนเอง	☐ มี ☐ ไม่มี					
3	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านจิตใจ เช่น มีเหตุผล เชื่อเพื่อเชื่อแผ้ว ไม่เห็นแก่ตัว ร่าเริงแจ่มใส	☐ มี ☐ ไม่มี					
4	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านสังคม เช่น การอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีน้ำใจ รู้จักให้อภัย	☐ มี ☐ ไม่มี					
5	กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะกีฬาดีขึ้น	☐ มี ☐ ไม่มี					
6	การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายได้ถูกต้อง	☐ มี ☐ ไม่มี					
7	การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัย เช่น มาเรียนตรงเวลา มีความกระตือรือร้น	☐ มี ☐ ไม่มี					
8	การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เช่น การมีวินัย เคารพกฎกติกา การรู้จักแพ้ชนะและอภัย	☐ มี ☐ ไม่มี					
9	การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เช่น หัวหน้ากลุ่มและสมาชิกร่วมมือกันทำงานจนสำเร็จ	☐ มี ☐ ไม่มี					
10	การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกาในการเล่นหรือการแข่งขันกีฬา	☐ มี ☐ ไม่มี					

2) ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับความต้องการ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เช่น การสไลด์ การกระโดด การก้ม การเหยียด การตี การเตะ	☐ มี ☐ ไม่มี					
2	มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะ เช่น กายบริหารประกอบเพลง กิจกรรมเข้าจังหวะ	☐ มี ☐ ไม่มี					
3	มีเนื้อหาเกี่ยวกับกฎ กติกา การเล่นเกม และกีฬา	☐ มี ☐ ไม่มี					
4	เนื้อหาวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีความรู้ และเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย	☐ มี ☐ ไม่มี					
5	เนื้อหาวิชาพลศึกษามีทั้งประเภททีม และบุคคล	☐ มี ☐ ไม่มี					
6	เนื้อหาวิชาพลศึกษามีทั้งกีฬาไทย และกีฬาสากล	☐ มี ☐ ไม่มี					
7	เนื้อหาวิชาพลศึกษา มีการสอนให้นักเรียนรู้หลักการออกกำลังกายได้ถูกวิธี	☐ มี ☐ ไม่มี					
8	เนื้อหาวิชาพลศึกษาทำให้นักเรียนมีทักษะทางการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	☐ มี ☐ ไม่มี					
9	เนื้อหาวิชาพลศึกษาสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี					

3) ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับความต้องการ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ครูผู้สอนมีการแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	☐ มี ☐ ไม่มี					
2	ครูผู้สอนมีความสามารถในการอธิบายและสาธิตทักษะกีฬาให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย	☐ มี ☐ ไม่มี					
3	ครูผู้สอนมีการแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมในการสอน	☐ มี ☐ ไม่มี					
4	ครูผู้สอนมีอารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส ขณะทำการสอน	☐ มี ☐ ไม่มี					
5	ครูผู้สอนมีการพูดจาสุภาพเรียบร้อยในขณะที่ทำการสอน	☐ มี ☐ ไม่มี					
6	ครูผู้สอนมีระเบียบวินัย และตรงต่อเวลา	☐ มี ☐ ไม่มี					
7	ครูผู้สอนมีร่างกายแข็งแรง	☐ มี ☐ ไม่มี					
8	ครูผู้สอนมีความเป็นกันเอง สนุกสนาน	☐ มี ☐ ไม่มี					
9	ครูผู้สอนมีความเอาใจใส่ดูแลนักเรียนทุกคน	☐ มี ☐ ไม่มี					
10	ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบในการสอนไม่ละทิ้งหน้าที่การสอน	☐ มี ☐ ไม่มี					
11	ครูผู้สอนมีการให้คำปรึกษาและรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี					

4) ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับความต้องการ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการเรียนการสอน	☐ มี ☐ ไม่มี					
2	มีการใช้อุปกรณ์ประกอบในการอธิบาย และสาธิตให้นักเรียนดูก่อน จากนั้นจึงให้นักเรียนปฏิบัติตาม	☐ มี ☐ ไม่มี					
3	มีการแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 8-10 คน ในการฝึกปฏิบัติ	☐ มี ☐ ไม่มี					
4	มีการสอนโดยวิธี การบรรยาย อธิบาย และสาธิต	☐ มี ☐ ไม่มี					
5	มีการแก้ไขข้อบกพร่องและแนะนำเพิ่มเติมในการฝึกให้กับนักเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี					
6	กิจกรรมการเรียนการสอนมีเวลาฝึกปฏิบัติเพียงพอ	☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ					
7	มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น การแข่งขันในชั้นเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี					
8	มีการสรุปสิ่งที่เรียนไปแล้ว และแนะนำสรุปปฏิบัติหลังเลิกเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี					
9	มีการสอนให้รู้จักวิธีป้องกันอุบัติเหตุจากการเล่นกีฬาและเล่นด้วยความปลอดภัย	☐ มี ☐ ไม่มี					
10	กิจกรรมการเรียนการสอนมีการศึกษาเพิ่มเติมจากวิดีโอ	☐ มี ☐ ไม่มี					
11	มีการปลูกฝังลักษณะนิสัยต่าง ๆ ให้นักเรียน เช่น ความสามัคคี การรู้จักอดออม การเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี	☐ มี ☐ ไม่มี					
12	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	☐ มี ☐ ไม่มี					

5) ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

ข้อ	รายการ	สภาพที่เป็นจริง	ระดับความต้องการ				
			มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	มีการวัดและประเมินผลตรงตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน	☐ มี ☐ ไม่มี					
2	การวัดและประเมินผลทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	☐ มี ☐ ไม่มี					
3	มีการแจ้งคะแนนที่ได้ให้นักเรียนทราบทุกครั้งหลังการสอบ	☐ มี ☐ ไม่มี					
4	มีการแจ้งวิธีการทดสอบ และเกณฑ์การให้คะแนนในกิจกรรมที่เรียน	☐ มี ☐ ไม่มี					
5	มีการใช้แบบทดสอบที่ตรงกับเนื้อหาการเรียนการสอน และการฝึกปฏิบัติ	☐ มี ☐ ไม่มี					
6	มีการแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ	☐ มี ☐ ไม่มี					
7	มีการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน และทักษะเบื้องต้นของนักเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี					
8	มีการวัดและประเมินผลระหว่างเรียน และหลังเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี					
9	มีการอธิบายและสาธิตการปฏิบัติก่อนการทดสอบ	☐ มี ☐ ไม่มี					
10	มีการเก็บคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ความมีระเบียบวินัย เวลามาเรียน การแต่งกาย	☐ มี ☐ ไม่มี					
11	มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในทุกระดับชั้นเรียน	☐ มี ☐ ไม่มี					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านจุดมุ่งหมายพลศึกษา

.....

.....

.....

2. ด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

4. ด้านการสอนและกิจกรรมพลศึกษา

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

.....

.....

.....

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นายปกครอง ชูศรี
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านลำทับ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากระบี่

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายยงยุทธ หนูสงค์
วันเดือนปีเกิด	29 ธันวาคม 2509
สถานที่เกิด	อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	34/4 หมู่ที่ 5 ต. ลำทับ อ. ลำทับ จ. กระบี่
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านลำทับ ต. ลำทับ อ. ลำทับ จ. กระบี่
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2522	ประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านนางหลง ต.นางหลง อ. ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนชะอวด อ.ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2528	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนชะอวดวิทยาคาร อ. ชะอวด จ. นครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2530	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษากระบี่
พ.ศ. 2532	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ. พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ